

3

Naturhistorisk

Tidskrift.

Udgivet

af

Henrik Krøyer.

Fjerde Bind.

Ἡν ἔλαχες Σπάρταν κόσμει.

Kjøbenhavn.

Paa Universitetsboghandler C. A. Reihels Forlag.

Trykt i Bianco Luno's Bogtrykkeri.

1842—1843.

Indhold af fjerde Bind.

	Side
Stæger, C., Danske Dolichopoder	1.
Drejer, S., Kritiske Bemærkninger om nogle danske Orchideer.	45.
Reinhardt, Nøjere Oplysning om det i Kjøbenhavn fundne Drontehoved	71.
Reinhardt, Meddelelse af nogle hidindtil i Grønland ikke trufne Fugle	72.
Möller, H. P. C., Index Molluscorum Grönlandiæ	76.
Schjødte, J. C., Forhandlinger i det skandinaviske entomologiske Selskab (Hertil Tab. I.)	98.
Ørsted, A. S., Udtog af en Beskrivelse af Grønlands Annulata dorsibranchiata	109.
Ørsted, A. S., Conspectus generum specierumque Naidum ad faunam Danicam pertinentium	128.
Krøyer, S., Nye nordiske Slægter og Arter af Amfipodernes Or- den, henhørende til Familien Gammarina (foreløbigt Uddrag af et større Arbejde)	141
Krøyer, S., Nye Arter af Slægten Tanais	167.
Ørsted, A. S., Uddrag af L. Agassiz's Undersøgelser over Gletscherne	189.
Krøyer, S., Beskrivelse af nordiske Crangon-Arter (hertil Tab. IV og tildeels Tab. V.)	217.
1. Crangon Boreas	218.
2. Crangon nanus	231.
3. Crangon vulgaris	239.
4. Sabinea septemcarinata	244.
5. Argis Lar	255.
Udmaalinger af de nordiske Crangoner	270.
Forklaring af Afbildningerne	272.
Holbøll, C., Bemærkninger over nogle Pattedyrs og Fugles Dykkeevne	277
Schjødte, J. C., revisio critica specierum generis Tetyræ, quarum exstant in Museo Regio Hafniensi exempla typica.	279

	Side
Reinhardt, Bemærkning om Tandforholdet hos <i>Halichoerus grypus</i>	313.
Schjødte, J. E., Forhandlinger i det skandinaviske entomologiske Selskab	315.
Holbøll, E., ornithologiske Bidrag til den grønlandske Fauna .	361.
Lange, J., Bidrag til den danske Flora for Aarene 1841—1842.	458.
Krøyer, H., om <i>Cyamus Ceti</i> Linn., med et Par Bemærkninger, betræffende de paa Hvalerne levende Smaadyrs Anvendelse til Hvalarternes Adskillelse (Hertil Tab. V tildeels)	474.
Krøyer, H., Beskrivelse af nogle nye Arter og Slægter af <i>Caprellina</i> , med indledende Bemærkninger om <i>Læmodipoda</i> og deres Plads i Systemet (hertil Tab. VI, VII og VIII). 490—518 og 585—616.	
Orsted, A. E., Forsøg til en ny Klassifikation af Planarierne (<i>Planaria</i> Dugès), grundet paa mikroskopisk-anatomiske Undersøgelser	519.
Sagregister over de fire første Bind af Naturhistorisk Tidsskrift	
Register over Forfatterne og deres Arbejder i de fire første Bind af Naturhistorisk Tidsskrift	

Rettelser til tredje Bindets sjette Hæfte.

- Side 576 Lin. 24: eadem o. s. v. læs: dimidia ferme est longitudine partis basilaris crassioris.
- 577 — 24: duabus, læs: duobus.
- 578 — 15: tertiam, læs: dimidiam.
- 576 — 22: *Hippolyte microceras*, læs: *Hippolyte microceros*.
- 479 — 4: fere falder bort.

De hidtil bekjendte nordiske Krangon-Arter,

bestrevne

af

Henrik Krøyer.

Den af J. C. Fabricius opstillede Slægt Crangon er af Milne-Edwards hævet til en egen Stamme (Tribus) i Rejefamilien (Carides), dog uden at være sonderlemmet i flere mindre Slægter. Vel have Leach, Risso og senest Owen foreslaaet Dpretelsen af et Par Slægter, men disse ere enten blevne forkastede, eller dog i alt Fald endnu ikke optagne i Systemet.

De her meddeelte Beskrivelser af Krangon-Arter kunne i visse Maader betragtes som en Fortsættelse af mit Arbejde over de nordiske Hippolyter, eller som et Bidrag til Kundskab om de nordiske, langhalede Decapoder. Bistnok har Krangon-Gruppen ingenlunde en saadan Talrighed af Arter at fremvise som Slægten Hippolyte; men de følgende Blade ville dog godtgjøre, baade at det nordiske Hav er Bopæl for flere Arter, end man tidligere har haft Kjendskab til, og at Krangonerne ligesaafuldt som Hippolyterne maa betragtes som væsentligt nordiske Former.

Jeg begynder med den udførlige Beskrivelse af en Art, som vel har været længe, men derfor just ikke fuldstændigt eller nøjagtigt bekjendt.

Crangon Boreas *Phipps.*

(Tab. IV. fig. 1—14).

Olafsens og Povelens islandske Rejse II, 998: Kampalampe.

Phipps Voyage towards the North-pole, pag. 190, Tab. XII. fig. 1.

Cancer Boreas.

Müllers Prodromus Zool. dan. n. 2356: Cancer macrurus et cæt.

Oth. Fabricii Fauna groenlandica n. 218: Cancer homaroides.

Mohr's islandske Naturhistorie n. 245, Tab. V: Cancer homaroides.

Zool. danica, Fasc. IV^{us} pag. 14 & Tab. 132 fig. 1. Crangon Boreas.

Sabine Suppl. to the App. et c pag. 235: Crangon Boreas.

Beechey's Voyage, Zoologie pag. 87: Crangon Boreas.

Farven var hos de mange Individier, jeg har seet fangede ved Spitsbergen, almindeligen hvidgraa, skiden, med en meget isjnefaldende sort Stribe langs hver Side af Kroppen og sorte Plætter eller Flammer langs Ryggens Middellinie.

Rygskjoldet (Fig. 13), hvis Længde udgjør omtrent $\frac{2}{7}$ af Totallængden, har et meget ujævnt og knudret Udseende; er bevoret med Haar, der mod Randen blive tættest og længst; og viser tre Længdefjole og to ophøjede, fremadbojede Tværbaand. Længdefjole og fjolene fremtræde stærkest og tydeligst hos unge Individier (hvor de give Dyret et noget prismatisk Udseende), hvorimod det Omvendte synes at finde Sted med Tværbaandene. Den midterste Længdefjol er væbnet med tre store, sammentrykkede, noget fremadbojede, i Enden haarede, vidtadskulte Tænder, af hvilke den anden i Rækken er dybt tvedeelt, eller ligesom bestaaende af to, tæt paa hinanden følgende Tænder*). Fortil ender

*) Alle disse Forhold blive dog hos gamle Individier utydelige.

denne Kjol med et lille, fladtrykket, ved Roden bredt, i Enden tilspidset Pandehorn, hvilket paa den øverste Flade viser to, temmelig dybe Længdefurer, og som Folge deraf tre brede, op-
 højede Længdestriber, af hvilke den midterste er glat, de to yderste kornede. Paa Underfladen udsender Hornet en næsten lodret nedstigende, eller lidt sraat fremadrettet, mod Enden tilspidset Plade (Fig. 14 og 14*), der er bevoret paa Siderne med udadrettede Børster. Denne Plade danner ligesom et Skillerum mellem de to Djhuler, og betinger Djnenes divergerende Stilling. Rygstjoldets to Sidesjole ere granulerede, lidt opadkrummede paa Midten eller buede, og ende fortil (omtrent i Enden af den første Trediedeel af Rygstjoldets Længde) med en stærk, fremadrettet Torn. Nedenfor disse Kjole sees Spor af endnu en lille, nedadbojet Kjol, dog mindre tydeligt. Rygstjoldets to Tværbånd fremtræde, det ene over Middelsjolens bageste Tand, det andet over den mellemste; de ere temmelig korte og stærkt granulerede eller knudrede, især hos ældre Individider; begge ere de krummede frem, dog det forreste stærkest. Paa Rygstjoldets forreste Rand viser sig en lille Torn paa den ydre Grændse af hver Djhule; den synes snarere analog med den ydre Djevinkels Hudlap hos Hippolyterne end med Infraorbitaltornen. Rygstjoldets forreste-nederste Hjørner ere væbnede med en meget stor, stærk og spids Torn, der er rettet frem og lidt ud, og naaer omtrent frem i Linie med Pandehornets Spids. Dette Tornepar synes forholdsviis større og spidsere hos unge end hos gamle Individider, og maaskee mere hos Hannerne end hos Hunnerne. Den nederste Deel af Rygstjoldets Sider er (omtrent i den forreste Halvdeel) bøjet stærkt ind, næsten under en ret Vinkel.

De inderste Følere (Fig. 1) ere korte, dog i forskjællig Grad hos Kjønnene; hos Hannerne omtrent af lige Længde med Rygstjoldet, hos Hunnerne noget kortere.

Skaftet (a b c d) er hos Hunnerne lidt længer end Svøberne, hos Hannerne kortere end den ydre Svøbe; dets første Led (a), som i Enden er skraat affskåret, er meget længer end andet (c), dette ubetydeligt længer end tredje (d). Vedhængen paa Grundleddets ydre Side (b) er bredt, den ydre Rand udbuet, Enden skraat affskæren indefter, dog ikke lige men noget bølgeformigt.

Den indre Svøbe (e) er kortere*) og meget tyndere end den ydre, børstedannet; jeg har fundet den bestaaende af tolv til femten Led**), af hvilke det første ene indtager en Trediedeel af Svøbens Længde; de følgende Led vise, hvad Længden angaaer, et noget uregelmæssigt Forhold, idet et Par korte Led afløses af et længere; de fire sidste ere eensformige (=: omtrent af lige Længde og af langstrakt Form). Dog synes Leddenes Længdeforhold varierende med Undtagelse af det første. Den ydre Svøbe (f og l*) er tyk, snorformig (=: ikke tilspidset), af forskjællig Længde hos Rjønnene, idet den hos Hunnerne er kortere end Skaftet eller i det Høieste lige saa lang, hos Hannerne derimod meget længer, og bestaaer følgerigen af et forskjælligt Antal Led; hos den udmaalte Hun har jeg talt nitten, hos den meget mindre Han niogtyve. Leddene ere meget korte med Undtagelse af første, der er saa langt som de tre eller fire følgende tilsammentagne; deres Brede er meget større end deres Længde; det sidste ender bredt affstumpet, hvilket giver Svøben et Udseende, som om den var afbrudt, uden at dette er Tilfældei***). Hvert Led ender paa den indre Side

*) I forskjællig Grad hos Rjønnene: hos Hunnerne kun ubetydeligt, hos Hannerne derimod meget, som de i Tabellen anførte Maal vise.

**) Det første Led hos den udmaalte Han, det sidste hos Hunnen.

***) Det er vel denne Omstændighed, der har vildledet Milne-Edwards, saa at han har givet en mod Naturen stridende Ufbildning af de indre Føeres ydre Svøbe (Regne animal, edit. IIIème,

med et lille Bundt Haar, paa den ydre med een eller to smaa Børster (Fig. I *). Betragtes denne Svøbe fra Undersiden, viser den et Forhold, der gjenkalder det hos Hippolyterne forekommende, skjøndt det er mindre uddannet. Medens næmlig Oversiden er konvex, viser Undersiden sig ikke blot flad men noget konkav, og er efter Længden besat med en Stribe af tætliggende, tykke Børster, hvilke udgaae i Tværrækker fra Midten af hvert Led (sex til syv i hver Række). Den indre Svøbe, saavel som for en Deel Skastet, ere prydede med en Mængde middelmaadigt lange Børster, der have Form af Koste (Fig. I **), idet de særdeles tæt ere besatte med Sidegrene, der udbrede sig til alle Kanter (ikke dichotomist, som paa en Fjer).

De ydre Føleres Svøbe synes hos Hannerne forholdsvis at være længer end hos Hunnerne; dog tør jeg ikke med fuld Sikkerhed paastaae dette, da det er saa sjældent at træffe Individier, hos hvilke denne Svøbe ikke er noget beskadiget. Det bladdannede Bedhæng, hvis Længde indeholdes omtrent syv Gange i Totallængden, er ovalt, hos Hunnerne bredt (Breden er større end den halve Længde), hos Hannerne smalle (Breden mindre end den halve Længde) og mere langstrakt. Som Folge af den forskjællige Brede er ogsaa Enderanden stumpere afrundet hos Hunnerne end hos Hannerne; den Torn, hvormed den ydre Rand ophører, synes vel forholdsvis hos Hannerne at være meget længer end hos Hunnerne, men naaer dog selv hos de første ikke fuldkomment saa langt frem som Bedhængets Enderand.

Dienstilkene ere korte men forholdsvis meget tykke, da

Crustacés, pl. 51. fig. 2). Idet han har antaget den for afbrudt, synes han at have suppleret det formodede Manglende vilkaarligt; men derved er Svøben bleven baade meget længere, end den selv hos Hannen findes, og har dernæst erholdt en tilspidsset Børsteform, som jeg aldrig har truffet hos de mangfoldige Individier, jeg har seet.

Tykkelsen kun er lidt ringere end Længden; den af Facetter indtagne Deel har Nyrreform. Hvad Stillingen af Djnene angaaer, ere de meget stærkt divergerende, eller danne, idet de ved Roden støde op mod hinanden, en stump Vinkel.

Kindbakterne (Fig. 2) ere smaa, tynde, omtrent paa Midten under en ret Vinkel indadbojede, hornagtige i deres hele Udstrækning, i Enden klostede i to Grene, der hver især er indskaaren eller danner to Tænder, en stor og en lille*).

Første Par Kjæber (Fig. 3) viser et temmelig stort Rodstykke (a), fra hvilket de tre Grene udgaae, og som ved en Længdefure er afdeelt i et bredere indre og et smallere ydre Stykke. Den indre Plade eller Kjæbegrenen (b) er langstrakt, noget vinkelformigt bøjet, i Enden tæt besat med Børster. Den mellemste Plade eller Palpen (c) er noget bredere end foregaaende, men ligeledes vinkelformigt bøjet, og viser, foruden mangfoldige Børster, desuden i Enden eller paa den indre Rand fem eller sex noget frogdannede Torne. Den yderste Plade eller Svøben (d) er den smalleste, og synes ikke at udgaae fra Rodstykket men fra den mellemste Plades ydre Rand; dens bageste Rand er næsten i hele Længden, den forreste kun mod Enden, forsynet med Børster.

Andet Par Kjæber (Fig. 4) har en temmelig betydelig Længde (omtrent en Syvendedeel af Totallængden), hvilket imidlertid ganske beroer paa Svøbens Længde. Den egentlige Kjæbedeel savnes, eller er kun tilstede i Rudiment som en lille, næsten umærkelig Knude (a)**); Palpen (b) er af almindelig Form, ved Roden paa den udadvendte Flade prydet

*) Afbildningen kan, ifølge Kjæbens Stilling, kun vise tre af disse Tænder.

***) Hos en voksen Hun var denne Knude uden Børster, saaledes som Afbildningen viser; hos en mindre Han derimod forsynet med tre eller fire Børster.

med en Deel Fjerbørster, i Enden væbnet med en Snees lange Børster af almindelig Bestaffenhed. Svøben (c) er meget stor, fortil bred og afrundet, bagtil smal og tilspidset; den aller største Deel af dens Rand er tæt omgivet af Fjerbørster; fra Enden af den bageste, smalle Deel udfendes en Mængde, meget lange, indadbojede Haar af almindelig Form.

Første Par Kjæbefødder frembyder intet Mærkeligt (Fig. 5).

Andet Par Kjæbefødder (Fig. 6) viser ogsaa Slægtens sædvanlige Form.

De yderste Kjæbefødder ere af stærk Bygning, og indeholdes omtrent tre Gange i Totallængden*). Rodstykket (Fig. 7) udmærker sig, ligesom tildeels hos andre Crangonia, ved den fladtrykte, tilbagebojede Hornfrog (Fig. 7 a), der udgaaer fra dets ydre Rand, og hvilken jeg troer at kunne betragte som et forandret Flagellum. Andet Led, som sædvanligt det længste, og ligeledes af den sædvanlige udhulede og Sformigt drejede Skikkelse, er langs begge Rande (især dog paa den indre) og i Enden paa den opad, eller mod Kroppen vendte, Side væbnet med mange Børster. Dette er i endnu højere Grad Tilfældet med det korte tredie Led. Fjerde Led er langstrakt-ovalt, bredt (Breden næsten halvt saa stor som Længden**), i Enden afrundet, Randene tæt besatte med korte Børster, blandt hvilke langs den indre Rand og i Enden en Mængde (over et Dusin) meget stærke Torne ere skjulte. Paa dette Led's opadvendte Flade har jeg fundet fire til fem Tværrækker af Børster, foruden adskillige mindre Grupper; den ud- eller nedadvendte Flade

*) Hos Hunnerne naae disse Kjæbefødders Spidse langt ud over Enden af de inderste Følernes Svøber; hos Hannerne pleje de derimod at overgaaes af de indre Følernes ydre Svøbe.

***) Dette gælder dog kun Hunnerne (og maaskee kun de fuldvorne); hos Hannerne er Forholdet som een til tre.

er derimod glat, med Undtagelse af en Knude, som fremtræder ved Roden tæt foran det foregaaende Led. Palpen er ganske lidt kortere end andet Led, dens Grunddeel meget længer end den indadkrummede Snært, der bestaaer af et Dusin Smaaled. Baade Grunddeel og Snært ere rigeligt forsynede med lange Fjerbørster.

Overlæben (Fig. S a) er stærkt fremtrædende, tyk, dannet af et Mellemstykke og to Sidesstykker, der hvert fornedet eller inde i Munden ender med en afrundet Flig. Mellemstykket er paa Midten forsynet med en skarpt fremtrædende Længdefjøl. **Underlæben** (Fig S b) bestaaer af to, fornedet sammenvorede, skjøndt dybtfløstede, Dele, der foroven bøje sig ud fra hinanden, og lægge sig ud over Overlæben fornedet og paa Siderne. Underlæbens Halvdele vise udvendigt paa Siderne flere (tre) op-
højede, skraat ind- og nedadrettede Striber, der adskilles ved Kanaler eller Udhulinger.

Første Fodpars Længde udgjør omtrent $\frac{2}{3}$ af Total-
længden. Andet og tredie Led ere sammenvorede, saa at de kun udgjøre et Stykke, og Fodparret har altsaa kun sex bevæ-
gelige Led. Fjerde Led er kortere end Haanden, bagtil meget skraat affkaaret, fortil temmelig lige affkaaret, af tresidet, noget prismatisk Form, fra Enden af hver af de tre Rande udsendende en lille Torn eller Knude (mere eller mindre tydeligt, den yderste-
øverste plejer at være den stærkeste, den nederste er tvelfløstet eller udrandet). Femte Led eller Haandroden er af større Bredde end Længde, i Enden væbnet med fire, mere eller mindre frem-
trædende Torne (hos unge Individier tydeligere end hos ældre). Haanden er stor, tyk, opsvulmet, meget bred (hos et Individ, hvor Haandens Længde beløb omtrent 5'', udgjorde Bredden ved Roden $2\frac{1}{2}$ '', i Enden 3''). Ved Roden, eller omtrent i den halve Længde, er Haanden cylindrisk; derpaa bliver den, alt estersom Bredden udvides, fladtrykket; den skraat affkaarne

og tillige udbojede Enderand er skarp, med svage Spor til fine Indsnit*) og med nogle smaa Haar eller Borster. Den ubevægelige Finger er noget fladtrykket, særdeles spids, skraat indad rettet. Kloen er stor (dens Længde omtrent lig med Haandens Brede i Enden), temmelig stærk, krum. Dette Fodpar har Haar i Enden af tredie og fjerde Led paa den ydre Side, samt paa Haandens ydre Rand, dog ikke i hele Længden.

Andet Fodpar (Fig. 9) har syv tydelige Led, idet andet og tredie ikke ere sammenvorede, og stemmer næsten med første Fodpar i Længde**). Første Led udmærker sig ved sin fladtrykkede Form, og ved paa den ydre Side at være uddraget i en temmelig lang Spids, der maaskee kan betragtes som en rudimentær Svøbe (Fig. 9 a). Fjerde og femte Led ere de længste, indbyrdes lige lange, meget længere end Haanden, skjøndt ikke ganske af dennes dobbelte Længde. Haandens Palme er mere end dobbelt saa lang som Tummelen (de forholde sig omtrent som 12 til 5), hvilken atter rager lidt frem foran den ubevægelige Finger (Fig. 9*); begge ende de med nogle Torne, og have langs Siderne adskillige Borsteknipper (især Tummelen), de eneste jeg paa dette Fodpar har iagttaget.

Tredie Fodpar er af lige Længde med de to foregaaende Par, eller stundom vel endog lidt længer***), og har den for Slægten ejendommelige, tynde og spæde Form, med Undtagelse af første Led, hvis Tykkelse danner en saa meget mere paafaldende Kontrast mod den øvrige Fod. Femte Led er mere end dobbelt saa langt som sjette, og sjette er atter mere

*) Derimod har jeg aldrig fundet saadanne tydelige og spidse Tænder, som Milne-Edwards's ovenciterede Figur angiver.

***) Saaledes har jeg hos en voksen Hun fundet Forholdet; hos en yngre Han stod derimod andet Par noget tilbage for første i Længde, som Tabellen viser.

****) Udmaalings Tabellen viser, at dette hos en ung Han var Tilfældet.

end dobbelt saa langt som syvende, men naaer dog ikke det Tredobbelte af dets Længde. Endeel Børster findes paa alle dette Fodpars Led, det sidste undtaget; dog synes gamle Individer at være langt rigeligere forsynede end unge, og Børsterens Antal og Størrelse aftager fra første Led eller Grundledet gradviis, saa at, medens første Led overflødig er indhyllet af Børster (hvoraf en stor Deel Fjerbørster), mangler sidste Led aldeles Børster. Antydning af et rudimentært Flagellum findes ikke hos dette Fodpar.

Fjerde Fodpar (Fig. 10) er lidt kortere end tredje, af stærk Bygning. Fjerde Led er omtrent af Længde som de tre foregaaende tilfammentagne, af noget prismatisk eller tresidet Form; femte Led kort, trindt, i Enden tykkere end ved Roden; sjette Led, stundom kortere end fjerde, stundom af lige Længde med dette*), omtrent lige tykt overalt, eller dog kun ubetydeligt aftagende mod Enden, har i Form nogen Lighed med en efter Længden gennemskaaen Cylinder, hvis flade Side vender ud, den afrundede ind; syvende Led en hornagtig, spids, lidt fladtrykket Klo med en noget stump, fortbrun Torn i Enden. Af Haar og Børster findes mange paa alle Leddene, med Undtagelse af sidste Led; dog gjælder dette egentligen kun om den udadvendte Side, da den imod Kroppen vendte derimod næsten er aldeles glat.

Femte Fodpar er ganske lidt kortere end fjerde og ligeledes af lidt svagere Bygning**), men iøvrigt meget nær overensstemmende med dette i Form og Forhold. Haar- og

*) Det indbyrdes Forhold af Leddene synes for dette Fodpar at være endeel Afværling underkastet efter Alder, og maaskee tillige efter Kjønn (man sammenligne Udmaalingstabellen); hos Hunnerne forekommer det mig at være af stærkere Bygning end hos Hannerne.

**) Maaskee gjælder dette dog kun de vorne Hunner. Hos Hannerne har jeg fundet fjerde og femte Fodpar af lige Størrelse.

Børstebeklædningen er noget rigeligere, og den Spids, hvori første Led er uddraget paa den ydre Side, er forholdsviis noget større og mere isjnefaldende.

Tæt ved Roden af femte Fodpar paa dets ydre Side iagttages de smaa, fredebrunde Generationsaabninger. Hos Hannerne er desuden paa den indre Side af femte Fodpars Rod hæftet et lille, hvidt, blæredannet Redskab, hvortil hos Hunnerne intet Spor findes, og hvilket synes at afgive det sikreste ydre Skjælnemærke mellem Kjønnene.

Brystskjoldet har mellem Fodderne Form af en ligebenet Triangel, hvis Toppunkt ligger mellem det første Fodpar og Grundfladen mellem det femte; dets Forhold synes hos begge Kjon at være det samme. Ligeledes findes saavel hos Hanner som Hunner i Middellinien af denne Triangel, mellem de fire sidste Fodpar, fire store, stærkt sammentrykkede Torne, hvis Spids er rettet noget fremad (mest hos de forreste), og som gradeviis aftage i Størrelse fra første til sidste. Hos gamle Individuer ere disse Torne mindre tydelige og skarpe end hos unge, og synes ligesom at være afflidte.

Gjællernes Antal er fem Par. Første Par er forneden meget spidst, foroven bredt og ligesom uregelmæssigt afstumpet. Andet Par er meget længer, tilspidset i begge Ender, ved Middelfuren afdeelt til det yderste af Spidserne i to lige Dele. Tredie Par viser det samme Forhold, kun at det forneden er noget mindre tilspidset end andet Par. Fjerde Par er atter forneden lidt mindre tilspidset end tredie. Femte Par er endeel kortere end de tre foregaaende Par, forneden stumpt afrundet, foroven uddraget i en fin Spids, og ved Middelfuren deelt lige til det Yderste af denne Spids. Gjællebladene ere hos alle Parrene meget fine og derfor i stort Antal (omtrent hundrede har jeg talt i en Gjællehalvdeel).

Det indbyrdes Længdeforhold af Bagkroppens Ringe synes underkastet en ikke ubetydelig individuel Afverling (see Udmaalingstabellen). Rygfladen af Bagkroppen er ligesom udgraveret eller regelmæssigt prydet med Dphøjninger og Fordybninger, der tydeligst og bestemtest vise sig hos unge Individier. En Længdekjøl indtager Middellinien af de fem første Ringe, hvorimod den sjette viser to parallelle Kjole, adskilte ved en bred Kanal, og omtrent samme Forhold viser ogsaa syvende Ring, kun at Kanalen er meget smallere, linieformig. Paa første Ring hæver Middelskjolen sig tydeligt til en fremadrettet Torn (ligesom en Fortsættelse af Rygskjoldets); mindre stærkt og tydeligt finder dette ogsaa Sted paa anden Ring. Bugringene vise endvidere Spor til en Længdekjøl paa hver Side, der er en aabenbar Fortsættelse af Rygskjoldets Sidekjole, er uregelmæssigt knudret, mere eller mindre tydelig, og meddeler Bagkroppen en noget prismatisk Form. Til de omtalte Længdeophøjninger maa fremdeles lægges de granulerede Tværophøjninger, som betegne den bageste Deel af de fem første Ringe o. s. v. Alle Ringene have mere eller mindre cilierede Rande. Første Ring udvider sig kun lidt paa Siderne, og har det nederstebageste Hjørne lidt afrundet eller stumpt. Hos de fem følgende Ringe derimod er det samme Hjørne uddraget i en lille, spids Torn, hvilken dog hos gamle Individier tildeels næsten forsvinder (paa anden og tredje Ring), tildeels bliver uforholdsmæssigt lille (paa de følgende Ringe). Iøvrigt er alle Ringenes nederste Rand ikke udbuet men næsten lige affaaen. Anden Ring udvider sig meget fornedem, og bedækker endeel af første og tredje Rings Sider. Tredie Ring er derimod paa Siderne meget smallere end i Midten. Paa Bugfladen af hver Ring hos Hunnerne er i Middellinien mellem Svømmefodderne anbragt en sammentrykt Torn, som er rettet fremad og lidt ned, undtagen paa sjette Ring; her er

den næmlig anbragt paa Ringens bageste Rand, og rettet tilbage. Hos Hannerne mangler Tornen paa første Ring, hvilket altsaa afgiver et andet, meget sikkert Skjælnemærke mellem Kjønnene; hvorved dog maa mærkes, at ligesom alle Torne hos ældre Individier synes at blive mindre tydelige, saaledes forsvinde hos gamle Hanner Tornene paa de to eller tre første Bugringses Underflade næsten ganske.

Første Par Buglemmer vise hos den voksne Hun (Fig. 11) følgende Forhold: Længden udgjør omtrent $\frac{1}{4}$ af Total længden; den toleddede Grunddeel er noget kortere end den ydre Svømmeplade, hvis Form er meget langstrakt oval, tilspidset i Enden; den indre Svømmeplade er kun halvt saa lang som den ydre, af en temmelig bred, oval eller rettere elliptisk Form, Randene tæt omgivne af lange, gulglindsende Haar; ogsaa Grunddelens andet Led er bedækket med en stor Mængde lignende Haar, dog tildeels kortere; den ydre Svømmeplade er derimod væbnet langs Randene med Fjerbørster af middelmaadig Længde. Hos en yngre Han*) var Størrelsen af dette Fodpar forholdsviis endeel ringere, Formen mere smal (Fig. 11*) og især den indre Svømmeplade (11*c) saavel mindre (dens Længde indeholdes tre Gange i Længden af den ydre Svømmeplade), som ogsaa af en ganske anden Form, næmlig smal, Sformigt bøjet, og kun væbnet med enkelte, stive Børster af middelmaadig Længde. Denne Forstjæl synes imidlertid ikke alene at kunne tillægges Kjønnet, men meget mere Alderen; thi hos en endnu lidt yngre Hun (af 2" Længde) var Formen endnu mere smal (Fig. 11**), den indre Svømmeplade lige saa lille og baandformig; kun viste denne sidste sig deri afvigende, at den var lige (istedetfor Sformigt bøjet) og

*) Jeg har ikke seet nogen Han af fuldt 2 $\frac{1}{2}$ " Længde.

ganske blottet for Børster, paa to eller tre overmaade smaa nær, hvilke vare anbragte i Enden.

Andet Par Svømmefødder hos Hunnerne (Fig. 12) er omtrent af samme Størrelse som første, eller kun lidt længer, og adskiller sig fornæmmeligen blot derved fra dette, at der til den indre Svømmeplade (c) kommer et langstrakt, smalt, i Enden afrundet Led (d), hvilket er analogt med Hippolyternes frogbærende Bedhæng, men her er udrustet med meget lange Haar omkring hele Randen istedetfor med Kroge. Den unge Hun viser blot den Forstjæl, at dette Redskab er forsynet med færre og meget kortere Haar. Hos Hannen (Fig. 12*) er Formen lidt forandret: den indre Svømmeplade (c) er meget lille, væbnet med stærke men korte Børster; selve Bedhængen (d) udvider sig ved Roden pladeformigt paa den ydre Side, og er ligeledes væbnet med meget stærke Børster af middelmaadig Længde i betydeligt Antal, især paa den indre Side.

De tre følgende Par Svømmefødder ere hos Hunnerne ganske som andet Par, kun at de gradviis aftage i Størrelse. Hos Hannerne blive disse Par aldeles lige med Hunnernes, og det er altsaa kun de to første Par, der kunne tjene til Kjønnes Adskillelse.

Det sjette Par Buglemmer eller de yderste Halevedhæng (af lige Længde med det mellemste Halevedhæng) ere i Hovedsagen af samme Bestaaffenhed som hos Hippolyterne, hvorimod man, ved at gaae i det Enkelte, vel kan opdage nogle smaa Afvigelser: Svømmepladernes Længdekjole naae næmliig lige til Randen af Pladerne; paa den indre Plade udgaaer fra Længdekjolen, noget for Midten af dens Længde, en tydelig, skraa Tværkjøl o. s. v.

Syvende Bugring (eller mellemste Halevedhæng) er langstrakt, smal (den største Brede indeholdes omtrent tre Gange i Længden), bagtil noget smallere, den bageste Rand

vinkelformigt udbojet, og i Midten uddraget i en stærk Pig. Rygfladens Længdekjole ere i den sidste Halvdeel væbnede med tre Par Torne; Siderandene forsynede med Fjerborster.

Cr. Boreas er et af de mest udbredte nordiske Kræbsdyr, da den forekommer fra den norske Kyst indtil Kamtschatka. Selv har jeg ikke fanget den sydligere end i Fosoden og ved Bodo, men det er ikke utroligt, at den naaer endeel sydligere. Af Bønder i Egnen af Tromsø har jeg hørt den benævnes Vejbug eller Begbug (Blødbug?). I Bellsund paa Spitsbergen var denne Art saa hyppig (Juli og August 1838), at man under vort Ophold der begyndte at benytte den som Næringsmiddel; dog fandt den, paa Grund af en særegen stram Smag, ikke Bifald.

Cr. Boreas plages meget af et Slags Igle, hvis Æg (af kredsrunder, paa den tilhæftede Side flad, paa den frie konvex Form) stundom i overordentlig Mængde bedække dens Bugflade.

Crangon nanus Kr.

(Tab. IV. fig. 15—28).

Af denne, den mindste bekjendte Art blandt Crangonerne, har jeg fundet nogle Individer i det sydligste Rattegat (udfor Hornbek, paa en halv Snees Favnes Dybde og paa Leerbund). Hunnerne bære alle temmelig stærkt udviklede Æg under Bugen i Juni Maaned.

Farven er rødligt-graa.

Formen temmelig fladtrykket og noget plump, især hos Hunnerne. Længden synes aldrig at overstige 8'''.

Rygskjoldet (Fig. 15), hvis Længde næsten indeholdes fire Gange i Totallængden, er forsynet med et lille, fladtrykket, i Enden afrundet Pandehorn (a), og med to Par Torne paa den forreste Rand; det ene Par (bb), som er meget lille, udgaaer fra den yderste Djenvinkel; det andet, meget store og

stærke Par (cc), som fremgaaer fra forreste Rands Forening med Siderandene, naaer frem foran Spidsen af Vandehornet. Bag Vandehornet iagttages paa Rygstjoldets Middellinie to isolerede Torne (derimod ingen Rjøl), af hvilke den forreste er større end den bageste. En Rjøl strækker sig paa hver Side af Rygstjoldet i skraa Retning (divergerende fortil), og taber sig i den ovenomtalte stærke Torn, som udgaaer fra Rygstjoldets nederste-forreste Hjørner.

Dienstilkene ere korte (skjøndt Djet rager endeel frem foran Vandehornet) men meget tykke, saa at Djet faaer et næsten kugledannet Udseende. Med Hensyn til Retning ere Djnene temmelig stærkt divergerende.

De inderste Følere (Fig. 16 viser den højre fra Undersiden) indeholdes omtrent fem Gange i Totallængden (hos Hunnerne), og ere af den sædvanlige plumpe eller usiirlige Form. Skafstet (a) er kortere end Svøberne, og udgjør omtrent $\frac{2}{3}$ af Følernes Længde; dets Grundled er ganske ubetydeligt længer end de to følgende Led tilsammentagne, og andet Led er omtrent dobbelt saa langt som tredie. Grundledets Vedhæng (b) er ubetydeligt kortere end Grundledet, og har Form af en lidt uregelmæssig, noget skraatstillet Fjirkant med overvejende Breddimension; dens Underflade er forsynet med endeel Fjerbørster, af hvilke een Tværrække især er isjnefaldende. Den indre Svøbe (c) er lidt længer end den ydre, børstedannet, bestaaende (hos det undersøgte Individ) af ni Led; første Led indtager næsten Halvdelen af Svøbens Længde, og er paa begge Sider forsynet med en Mængde Fjerbørster, hvilke dog paa den indre Side ere meget længer end paa den ydre; de følgende Led ere næsten ganske blottede for Børster; hos alle overgaaer Længden flere Gange Bredden. Den ydre Svøbe (d) er niledet, plump, noget kølledannet eller tyndest ved Roden, og

ender afstumpet; første Led udgjør lidt mindre end $\frac{1}{3}$, men mere end $\frac{1}{4}$ af Svøbens Længde; de fire eller fem sidste Led ere paa Underfladen forsynede med endeel grove Børster af Baandform (noget flade og imod Enden slet ikke tilspidsede). Hos Hannerne indeholdes disse Følere ikke fulde fire Gange i Totallængden; Skaftets andet og tredje Led har jeg fundet omtrent lige lange, eller det sidste dog ikke meget kortere end det første; den indre Svøbe er lidt kortere end den ydre, bestaaer af tolv Led, blandt hvilke det første Led vel er meget længer end de følgende, men dog næppe udgjør $\frac{1}{3}$ af Svøbens Længde; i den ydre Svøbe, der ikke er kølledannet, men cylindrisk, i Enden ubetydeligt tilspidsset, har jeg talt tyve Led, omtrent af lige indbyrdes Størrelse.

De yderste Føleres Svøbe synes hos Hannerne at udgjøre omtrent $\frac{3}{4}$ af Totallængden; hos Hannerne er den næsten lige med Totallængden, Skaftet kun lidt mere end $\frac{1}{3}$ af Totallængden. Skaftets sidste Led er temmelig langt, da det indtager $\frac{2}{3}$ af Skaftets Længde. Det bladdannede Bedhæng (Fig. 17) er af lige Længde med Skaftet, temmelig bredt mod Roden (dets største Brede indeholdes omtrent $2\frac{1}{2}$ Gange i dets Længde), smalt tilløbende udesten, affkaaret meget skraat i Enden og under en skarp Vinkel med den indre Rand, i Enden af den ydre Rand væbnet med en tynd, meget spids og temmelig lang Torn, som naaer noget frem foran den inderste-forreste Vinkel. Hos Hannerne synes alle Dele af disse Følere at være længere; det bladdannede Bedhæng har en lidt mere langstrakt Form, da dets Brede indeholdes omtrent tre Gange i Længden; ogsaa er dets Endetorn mere fremragende.

Rindbakkerne ere omtrent af sædvanlig Form og Størrelsesforhold. Dog fortjener det at bemærkes, at Spidsen, der som sædvanligt er klostet i Enden, viser sex Tandknuder, tre paa hver Green (Fig. 18 viser Spidsen temmelig stærkt

forstorret, seet fra den indvendige Side); den nederste Tand er paa hver Green den største.

Første Par Kjæber synes ene i den Henseende at afvige fra den sædvanlige Form, at den yderste Green eller Svøben er meget tydeligt kløftet eller indskaaren i Enden, og kun væbnet med en eneste, lidt saugtagget Børste (Fig. 19). Paa den mellemste Plade har jeg foruden Børsterne iagttaget sex meget stærke Torne.

Andet Par Kjæber bestaaer næsten ene af Svøben (Fig. 20), da de andre Dele ere aldeles rudimentære. Svøbens Form er betegnende for denne Art, da den er ret siirligt langstrakt-oval eller elliptisk, omtrent lige bred foroven og forneden; paa sidste Sted er den væbnet med en halv Snees meget lange Børster (omtrent af Svøbens Længde) af sædvanlig Form; de øvrige korte Børster, som omgive den bageste, øverste og forreste Rand, ere Fjerbørster. Den rudimentære Kjæbeplade (a) er væbnet med to smaa Børster og Palpen (b) med een.

Første Par Kjæbefødder ere af sædvanligt Forhold og Form; kun bemærkes, at Palpens Roddeel er smal, næsten liniedannet, kun væbnet med en eneste Børste paa den ydre Rand; og at Svøbens øvre Lap er meget kort, den nedre temmelig bred, i Enden afrundet.

Andet Par Kjæbefødder frembyde ligeledes omtrent den normale Form; dog er Kjæbedelen, især dens to sidste Led, meget plump, Palpen ganske blottet for Børster paa den ydre Side og Svøben meget lille, uden rudimentær Gjælle.

Tredie Par Kjæbefødder (Fig. 21) ere af temmelig slank Bygning, overmaade stærkt forsynede med Børster, og indeholdes næsten fire Gange i Totallængden. Første Led (a) er idetmindste dobbelt saa bredt som langt, paa begge Sider indskaaret, paa den indre Side forsynet med fem eller sex smaa

Børster. Andet Led (b), fra hvilket Palpen udgaaer, er, skjøndt kort, dog dobbelt saa langt som første, paa den indre Side udvidet og tæt besat med stærke Børster*). Tredie Led (c), der udgjør omtrent $\frac{2}{3}$ af Kjæbeføddernes Længde, er endnu stærkere Sformigt krummet end sædvanligt, paa begge Sider børsteklædt, dog stærkest paa den indre; fra Enden mod den ydre Side udsender det en halv Snees meget lange Fjerbørster; fjerde Led (d) halvt saa langt som tredie, liniedannet, paa begge Sider børsteforsynet; blandt den indre Sides Børster findes adskillige Saugbørster. Femte Led (e) er noget længer end fjerde, lidt tilspidset eller smallere mod Enden, hvor det ved en Tværstribes synes at være deelt, eller at bære et lille, rudimentært sjette Led (f og Fig. 21 x); dette rudimentære Led har ikke blot Børster i Enden, men omgives tillige af en tæt Krands af lange Børster. Palpen (g) er lidt længer end fjerde Led, og udgjør omtrent Halvdelen af Kjæbeføddernes Længde; isøvrigt er dens Bestaffenhed den sædvanlige.

Første Fodpar (Fig. 22) indeholdes noget mindre end tre Gange i Totallængden, og er altsaa omtrent af almindelig Længde. De tre første Led ere som sædvanligt meget korte; men de ere tillige tydeligt adskilte og det andet usædvanligt tyndt; alle ere de væbnede med adskillige Børster, andet Led paa den indre Side, tredie Led især paa den ydre; disse to sidste Led ere i Enden sraat affkaarne i Retningen udad og bag; fjerde Led er meget langt, omtrent af lige Længde med sjette Led eller Haanden, temmelig bredt, langs begge Sider forsynet med mange, lange Fjerbørster, og udmærker sig desuden ved en stærk Torn i Enden af den ydre Rand, hvilken ved et temmelig ovalt Udsnit adskilles fra Enderanden.

*) Dette Led er maaskee ikke i Virkelighed adskilt fra følgende.

Femte Led er af en særegen afrundet Form, paa den indre Side uddraget i en lille Forlængelse, som er væbnet med et Par smaa Saugborster. Haanden omtrent af sædvanlig Form, dog i Enden meget skraat affskaaren, og paa den indre Side væbnet med en ligesom dobbelt eller fløftet Torn; ved Roden af den indre Rand ere, ligesom paa foregaaende Led, nogle meget smaa og lidt krumme, kun paa den ene Side med Tænder væbnede Saugborster anbragte (Fig. 22 x); Haandens skraat affskaarne Enderand har en Snees smaa, stive Borster; ogsaa Kloens indre Rand bærer Borster, dog overmaade smaa.

Andet Fodpar (Fig. 23) indeholdes omtrent $4\frac{1}{2}$ Gange i Total længden, er altsaa betydeligt kortere end første, af middelmaadigt stærk Bygning, og væbnet med en langfingret Sax; Leddenes indbyrdes Længdeforhold er omtrent: $2 + 2 + 3\frac{1}{2} + 5 + 2\frac{1}{2} + 2\frac{1}{2} + 2$. Fjerde Led er altsaa af Længde som Haandrod og Haand eller Sax tilsammentagne, og disse ere indbyrdes af lige Længde: Forhold, som ikke ere sædvanlige hos Krangonerne; ogsaa er Palmen eller Haandfladen af ualmindelig Korthed, da den kun omtrent udgjør $\frac{1}{4}$ af Fingrenes Længde; disse ere tynde, temmelig lige, i Enden ligesom forsynede med en Klo (5* a og b), hvilken hos den ubevægelige Finger (a) er bøjet lidt indad. Endeligen udmærker dette Fodpar sig ved en meget rigelig Haarbedækning, som endog strækker sig lige til Spidsen af Fingrene; Borsterne paa Fodens ydre Side ere for største Delen Fjerbørster, de paa den indre derimod almindelige, dog blandede med endeel Saugborster.

Tredie Fodpar udgjør lidt mindre end $\frac{1}{3}$ af Total længden, er altsaa betydeligt længer end andet Par og af lige Længde med første, men af den sædvanlige, meget tynde og børsteformigt tilspidsede Form. Leddenes indbyrdes Længdeforhold er omtrent: $2 + 2 + 5 + 6 + 9 + 3 + 2$. Hvad der

altsaa synes at udmærke dette Fodpar, er den betydelige Længde af femte Led, hvilket udgjør $\frac{1}{3}$ af Fodparrets Længde, og er tre Gange saalangt som sjette Led. Første og andet Led ere forsynede med adskillige, temmelig lange Fjerbørster; ogsaa paa tredie og fjerde Led iagttages nogle Børster, hvorimod femte og sjette Led ere næsten aldeles blottede derfor; syvende Led viser det usædvanlige Forhold, at det bærer en lille Duff Børster i Enden (Fig. 24).

Fjerde Fodpar er noget længer end tredie, og udgjør omtrent $\frac{2}{3}$ af Totallængden; dets Bygning er (Fig. 25) tynd og svag, og udmærker sig desuden ved et usædvanligt Forhold af flere af Leddene: sjette Led er næmlig lidt længer end fjerde Led, og altsaa det længste; og den tynde, lidt krummede Klo, eller syvende Led, er længer end femte Led. De tre første Led ere forsynede med Børster, tildeels Fjerbørster; fjerde Led har Børster paa den første Halvdeel af den indre Rand, og sjette Led bærer nogle Børster langs den ydre Rand.

Femte Fodpar er ganske ubetydeligt længer end fjerde, og Længdeforholdet af sjette og syvende Led tiltager lidt. Jovrigt stemmer det meget nøje i Form og Beskaffenhed med fjerde Fodpar.

Brystskjoldet fremstiller hos begge Rjon en med Spidsen fremadrettet Triangel; hos Hannerne ere, mellem de fire sidste Fodpar, anbragte fire meget store, stærkt sammentrykkede, med Spidsen fremadrettede Torne; hos Hunnerne forsvinde de tre bageste Torne, og altsaa bliver kun een, meget stor og spids, tilbage. Rjonnene adskilles med megen Lethed ved dette Skjælnemærke.

Gjællernes Antal er fem Par, som gradviis tiltage i Størrelse fra den forreste til den bageste, og som alle ere tilspidsede i begge Ender.

Bagkroppens tre første Ringe tiltage gradviis i Længde; den fjerde er af lige Længde med tredie; den femte lidt

fortere, sjette dobbelt saa lang som femte. Disse Ringes Rygsflade viser ingen Spor til Skulptur eller Længdekjole; paa Siderne er de affkaarne eller fladt afrundede, den anden uden betydelig Udvidelse; Bugfladens Middellinie savner aldeles Torne.

Første Par Buglemmer hos Hunnerne (Fig. 26 A) indeholdes omtrent $5\frac{1}{2}$ Gange i Totallængden. Grunddelen (a), hvis første Led her næste forsvinder, eller dog er meget lille, har omtrent lige Længde med den ydre Svømmeplade (b), der er af en temmelig langstrakt og smal, mod Enden tilspidset Form; den indre Svømmeplade (c) er ikke blot kortere end den ydre (de forholde sig til hinanden omtrent som 5 til 7), men ogsaa meget tyndere, liniedannet, i Enden afrundet. Hos Hannen (Fig 26, B) adskiller dette Fodpar sig derved, at Grunddelen er mere tyk, opsvulmet, noget kølledannet, ganske lidt kortere end den ydre Svømmeplade (b), men især ved Beskaffenheden af indre Svømmeplade (c), der næsten er rudimentær (dens Længde forholder sig til Længden af den ydre Svømmeplade omtrent som 2 til 7), noget krummet, kun svagt forsynet med Børster.

Andet Par Svømmefødder hos Hunnen er kun deri forskjælligt fra første, at den indre Svømmeplade antager omtrent samme Form som den ydre, eller bliver langstrakt-oval, i Enden spidsere. Hannens andet Par er deri forskjælligt fra første, at den indre Svømmeplade (Fig. 27) bliver større (den forholder sig til den ydre omtrent som 5 til 7), af en lige, liniedannet Form, og synes at dele sig i to Led*), af hvilke det første (a) er meget kort, og kun omtrent udgjør $\frac{1}{4}$ af det sidstes (b) Længde; dette sidste er mod Enden, især paa den indre Side, væbnet med en Mængde middelmaadigt lange, næsten torneagtige Børster.

*) Hos Hunnen er denne Plade maassée ogsaa toleddet, dog saa utydeligt, at jeg ikke med Sikkerhed tør paastaae det.

De tre følgende Par Svømmefodder aftage hos begge Kjøn gradviiis i Størrelse, og hos det femte Par bliver den indre Svømmeplade rudimentær (den forholder sig til den ydre omtrent som 1 til 5). Hos Hannen lider den indre Svømmeplade allerede hos de to foregaaende Par en stærk Formindskelse, da den hos tredje Par forholder sig til den ydre som 3 til 7 og hos fjerde som $2\frac{1}{2}$ til 7.

Det mellemste Halevedhæng (Fig. 28) indeholdes lidt mere end fem Gange i Totallængden, og er lidt kortere end de ydre Halevedhæng (eller nøjagtigere end deres indre Plade). Formen er langstrakt, smal, mod Enden tilspidset; dets Brede ved Roden udgjør omtrent $\frac{1}{4}$ af dets Længde; ved Enden derimod næppe $\frac{1}{2}$ af Længden; Midten af dets bageste Rand (Fig. 28* A) er uddragen til en Spids, som er tæt omgivet af et Par meget smaa Torne (yderst) og af tre Par Borster, der aftage i Længde indefter.

De yderste Halevedhængs to Svømmeplader ere noget forstjællige i Form og Størrelse; den inderste (b) er længer end den yderste og end det mellemste Halevedhæng, af smal, noget tilspidset Form; den yderste kortere (c) er tillige bredere, i Enden afflaaren (lidt skraat indefter).

Crangon vulgaris Fabr.

(Tab. IV. fig. 29—33).

Schnevelde, pag. 72: Squilla altera.

Zool. dan. Fasc. IIIus pag. 57 tab. 114. fig. 4—10.

Denne i Østersøen, Kattegattet og Nordsøen, eller med andre Ord i alle vore Have, forekommende Art, er ikke optaget i Müllers Prodrömus. Imidlertid træffes den jævnligt mellem vore almindelige Rejer, og er bekjendt under Navnet Hestereje*), men benyttes ikke som Næringsmid-

*) Ved Bedbæk har jeg hørt Fiskerne kalde den Stæk.

del*). I Holsteen derimod, hvor Bencævnelsen P o r r e n tillægges den, og hvor den i stor Mængde fanges paa Bestkysten i de smalle Vandløb, som gjennemstjære de saakaldte B a t t e n, er den, efter Fortjeneste, et meget yndet Næringsmiddel**). Denne saa ofte beskrevne og afbildede Art vilde man maaske mene, med Foje her kunde forbigaaes; men, da man imidlertid endnu ikke besidder nogen Beskrivelse af den, som er saa nøjagtig og rigtig, at den kunde benyttes til Sammenligning med nærstaaende Arter, holder jeg det ikke for overflødigt, noget nærmere, dog korteligen, at omhandle den.

P a n d e h o r n e t meget lille (det indeholdes ni Gange i Rygskjoldets Længde), i Enden afrundet, nedenunder forsynet med en Kjol, paa Siderne børstevæbnet.

De inderste Føleres Længde udgjør hos begge Kjøn omtrent $\frac{1}{4}$ af Totallængden (hos Hunnerne maaske ganske ubetydeligt mindre, hos Hannerne overmaade lidt mere). Skafet er hos Hunnerne endeel kortere end den indre Svøbe og ganske lidt længer end den ydre; hos Hannerne er det ogsaa kortere end den ydre Svøbe, skjøndt kun meget lidt***). I den indre, børstedannede Svøbe, som i $\frac{2}{3}$ af Længden (fra Roden regnet) er rigeligt udrustet med Fjerbørster, tælles henimod 20 Led, af hvilke det første udgjør omtrent $\frac{1}{3}$ af Svøbens Længde. I den ydre, cylindriske, i Enden tilspidsede, temme-

*) Man udskyder den hos os næsten med saa stor Forsigtighed blandt Rejerne, som om den kunde være giftig. Rimeligviis er det dens sjældnere Forekommen og dens uanselige graa Farve, hvilken den ved Rogningen for en Deel beholder, der have vakt Modbydelighed for den. Indrømmes maa imidlertid, at den ikke er ganske saa velsmagende som vore almindelige Rejer.

***) Schoneveldt omtaler den som forekommende i saa stor Mængde, at den benyttedes til at fede Sviin og Guder med. I Ditmarsken havde den dengang Navnet K r o u t.

****) Milne-Edwards's Angivelse om Svøbernes Længde er urigtig.

lig plumpe Svøbe (den synes at være lidt plumpere og tykkere hos Hannen end hos Hunnen) har jeg talt 25 til 27 Led (det første Led hos Hannen, det andet hos en omtrent dobbelt saa stor Hun). Grundleddets ydre Bedhæng (Fig. 29) er af noget langstrakt og tilspidset Form, og har omtrent dobbelt saa stor Længde som Brede.

De yderste Følere ere omtrent af sædvanlig Form og Beskaffenhed; det bladdannede Bedhæng er ikke dobbelt saa langt som de indre Føleres Skafst*). Iøvrigt iagttages de sædvanlige Forstjælligheder mellem Kjønnene: alle Dele synes forholdsviis at være lidt længere hos Hannerne, Svøben endog meget længer, det bladdannede Bedhæng smallere, dets Endetorn større o. s. v.

Dienstilkens Længde forholder sig til Tykkelsen omtrent som 3 til 2.

Kindbakterne ere af temmelig stærk Bygning, i Enden deelte i fire Tænder, af hvilke dog een er rudimentær eller noget utydelig (Fig. 30).

Første Par Kjæbers inderste Plade er meget lille, den mellemste meget bred i Enden, den yderste ikke klostet.

Andet Par Kjæbers Svøbe er temmelig bred, i begge Ender afrundet, uden lange, enkelte Børster udgaaende fra den nederste Rand; Palpen er maaskee lidt mindre rudimentær end sædvanligt.

Første og andet Par Kjæbefødder give ikke Anledning til nogen Bemærkning.

Tredie Par Kjæbefødder er maaskee i endnu højere Grad haar- og børsterigt hos denne, end hos nogen anden, til Krangonstammen hørende, Art; sidste Led danner en fuld-

*) Cfr. Milne-Edwards II, 341, hvor dette Forhold angives noget unøjagtigt.

kommen Strigle, hvis Børster for en stor Deel ere anbragte i Knipper, der ere rettede lige ud mod Siderne.

Første Fodpar er omtrent af sædvanlig Form og Forhold; ligesom hos *Cr. nanus* findes en Torn i Enden af fjerde Led's ydre Rand (dog mindre end hos denne Art) og Sangbørster paa den indre Rand af femte Led og ligeledes paa Haanden ved Roden. Men desuden er den indre Rand af fjerde Led væbnet med en Torn et Stykke fra Roden. Hos Hannerne har jeg fundet Haandens skraataffskaarne Enderand sort, hos Hannerne derimod ikke udmærket fra Fodens øvrige Farve. Dersom dette Forhold er konstant, hvad jeg ikke sikkert tør paastaae, giver det et særdeles isjnefaldende Skjælnemærke mellem Kjønne.

Andet Fodpars Haand (Fig. 31) udmærker sig ved Fingrenes Kortbed, da disse kun udgjøre $\frac{1}{6}$ af Haandens Længde, eller forholde sig til Haandfladen som 1 til 5; de ere isvrigt forholdsvis af plump Form (medens Fodparret i det Hele taget er af spæd Bygning) og rigeligt forsynede med grove Børster.

Tredie Fodpar har omtrent lige Længde med første, og er altsaa lidt længer end andet. Form og Forhold isvrigt omtrent det sædvanlige.

Det triangulære Brystskjold er hos Hannerne kun væbnet med een, temmelig stor, meget spids, fremadrettet Torn, anbragt mellem Fodderne af andet Par. Hos Hannerne danne derimod fire Torne en Længderække langs Midten af Brystskjoldet, een mellem hvert af de fire sidste Fodpar. Her ved adskilles altsaa Kjønne med Lethed fra hinanden*).

Gjællernes Antal er fem Par; Formen langstrakt, i begge Ender noget tilspidset.

*) Milne-Edwards's Angivelse over dette Forhold er urigtig, eller i det Mindste ufuldstændig.

Først Par Bugfødder hos Hunnen indeholdes omtrent fire Gange i Totallængden; den ydre Svømmeplade, der omtrent har den toleddede Grunddeels dobbelte Længde, er ikke pladedannet, men snarere syl- eller dolkdannet (v: af tynd, trind, tilspidsset Form); den indre Svømmeplade, som ogsaa overgaaer Grunddelen i Længde, skjøndt ikke betydeligt, er eenleddet, tynd, liniedannet, væbnet med lange og tykke Børster (tildeels Fjerbørster), i Enden afrundet. Hos Hannerne adskiller dette Fodpar sig vel tildeels ved en større Brede af Grunddelen, men især ved den rudimentære Tilstand af den indre Svømmeplade, hvilken er halvt saa lang som Grunddelen, indeholdes fem Gange i den ydre Svømmeplades Længde, og synes at bestaae af to Led (det første meget kort). Formen er langstrakt, mod Enden smallere og lidt tilspidsset; Børsterne ere meget korte, og gaae langs den indre Side over til at blive krumme Torne eller Kroge (Fig. 32).

De følgende Par Buglemmer vise større indbyrdes Overeensstemmelse hos Kjønnene, idet den indre Svømmeplade baade hos Hanner og Hunner er af ringe Størrelse, toleddet eller bestaaende af en Grunddeel, fra hvilken udgaaer en tilspidsset, af flere Smaaled eller Ringe sammensat, og med Fjerbørster forsynet, Nare. Men i den Henseende afvige Kjønnene, at medens hos Hunnen andet Par Svømmefødder er mindre end første, tredie mindre end andet v. s. v.: er derimod hos Hannen andet og tredie Par større end første; hvorimod fjerde og femte Par igjen aftage.

Det mellemste Halevedhæng (Fig. 33) indeholdes lidt mere end fem Gange i Totallængden, er af den sædvanlige, ved Roden bredere, mod Enden smallere og i en Endespids uddragne Form, paa Siderne væbnet med to Par stærke Torne og desuden forsynet med Fjerbørster; i Enden paa Siderne af Endespidsen ogsaa væbnet med idetmindste to Par stærke Børster.

De yderste Halevedhæng ere længere end det mellemste, Endepladerne af den sædvanlige, langstrakt ovale Form, den ydre paa den ydre Side væbnet med en Torn.

Med Hensyn til denne Arts geografiske Udbredelse kan mærkes, at jeg har truffet den paa den norske Vestkyst indtil Trondhjemsfjorden, og at jeg har seet Individier fra Island.

Sabinea (Crangon) septemcarinata Sab.

(Tab. IV. fig. 34—40 et Tab. V, fig. 41—44).

Sabine: App. to the Voy. of Capt. Parry pag. 58 tab. II fig. 11—13: Cr. septemcarinatus*).

Owen: App. to the Voy. of Capt. Ross, pag. 82: Sabinea septemcarinata.

Milne-Edwards: Hist. des Crustacés, II, 343: Crangon septemcarinatus.

Sabinea septemcarinata er meget hyppig ved Spitsbergen, næsten lige saa hyppig som Cr. Boreas, men synes at opholde sig paa noget større Dybde. Jeg har fundet Maven af Phoca barbata ganske fyldt med dette Kræbsdyr. I det nordligste Norge (Finmarken og Nordlandene) har jeg fanget smaa Individier af denne Art, dog sjældent; ogsaa ved Island forekommer den. Derimod har jeg endnu ikke seet Individier fra det grønlandske Hav, skjøndt den naturligvis ikke kan savnes der**).

*) Paa en vis Maade kan denne Art siges, at have været bekendt længe før det ovenciterede Appendix til Parry's Rejse udkom (1824). Der findes nemlig et Exemplar af den opstillet i det forrige Naturhistoriske Selskabs Samling, som opbevares i det kongelige zoologiske Museum. Men dette har henstaaet upaaagtet i omtrent et halvt Aarhundrede.

***) I Anledning af en Yttring om Sabinea septemcarinata, fremsat i min Afhandling om Grønlands Amfipoder, Side 86 og 87, og som tildeels er berigtiget i Naturhistorisk Tidsskrift II, 252—253; kan jeg nu yderligere tilføje: 1) at de af mig tidligere undersøgte Individier ere bestemt forskellige fra Sabine's og Owens, saavel som fra den her beskrevne Sab. septemcarinata; 2) og

Blandt 40 undersøgte Individier fandtes 26 at være Hunner og 14 Hanner. Hunnerne vare i Regelen meget større end Hannerne (hvilket ogsaa, efter min Erfaring, er Tilfældet med Cr. Boreas). Den største Hun, jeg har udmaalt, havde en Længde af 3'', den største Han kun af 2''*). Formen er hos Hannerne og de yngre Hunner temmelig slank og let, men bliver hos de større, især ægbærende, Hunner noget plump. Farven er skidentgraa i det Rødlige.

Rygskjoldet, hvis Længde ikke udgjør sønderligt mere end $\frac{1}{4}$ af Totallængden, er forsynet med syv Længdekjole (een Middelskjol og tre Par Sideskjole), hvilke give det et kantet Udseende. Middelskjolen er almindeligen væbnet med sex Tænder, af hvilke de to midterste ere de største, de forreste og bageste meget smaa; foran den første Tand fortsætter Kjolen sig som en lidt ophøjet, af to tydelige Furer eller Kanaler indsluttet, Linie til Enden af Pandehornet. Sideskjolene ere buede, og konvergere fortil; de tre paa hver Side anbragte ere hinanden meget nærmere indbyrdes end den øverste af dem er Middelskjolen; alle ere de væbnede med en Mængde smaa, fremadrettede Saugtænder; Tændernes Antal staaer maaskee i Forhold til Alderen, idetmindste har jeg hos voksne Individier talt flere end hos unge. Den øverste Sideskjol krummer sig op mod Pandehornets yderste Rande, og gaaer over i disse, medens derimod de to nederste Par ende med en stor, ud over Rygskjoldets forreste Rand fremtrædende Torn; hos en stor Hun har jeg fundet femten Tænder paa hver af de øverste Sideskjole og sytten paa de øvrige.

at jeg, da hverken nogen lignende Crangon senere er nedsendt fra Grønland, eller af mig selv truffet i Norden, maa antage den mig for disse opgivne Lokalitet for urigtig (maaskee hidrøre de endog fra Middelhavet; dog herover er jeg ikke istand til at angive noget bestemt).

*) Denne Art synes altsaa ikke at naae saa betydelig en Størrelse som Cr. Boreas.

Pandehornet er meget kort men bredt, fladtrykket, Enden stumpt afrundet og næsten lige saa bredt som ved Roden. Naar Djnene ere i deres naturlige Stilling, det vil sige rettede udad, naaer Pandehornets forreste Rand omtrent ligesaa langt frem som Djnene; naar derimod disse rettes frem, rage de lidt ud over Pandehornet. Pandehornet er i Enden væbnet med endeel grove, frem- og udadrettede Børster; underneden træder Middellinien frem, dog kun ubetydeligt.

Djenstilkene ere meget korte, og Djnene derfor næsten kugledannede, af ligesaa stor Brede som Længde; den af Facetter indtagne Deel er nyredannet, da dens Rand foroven bøjer sig lidt ind.

De indre Følere vise vel, i Almindelighed talt, megen Lighed i Bygning med samme Dele hos Cr. Boreas, men de ere imidlertid længere (hos Hunnerne indeholdes de lidt mere end $4\frac{1}{2}$ Gange i Totallængden, hos Hannerne omtrent $2\frac{1}{2}$ Gange), og frembyde tildeels et noget forandret Længdeforhold af Delene. Skaftet er hos begge Rjon kortere end baade ydre og indre Svøbe; dets første Led meget længer end begge de følgende tilsammentagne; andet Led har jeg hos Hunnen fundet lidt længer end tredje, hos Hannen var Forholdet derimod omvendt. Grundleddets ydre Vedhæng er vel bredt og pladedannet, dog af omtrent $\frac{1}{2}$ Gang saa stor Længde som Brede, og i Enden meget tydeligt uddraget i en Torn; hos Hannerne er det forholdsvis meget mindre, men tillige meget spidsere eller med større Torn end hos Hunnerne; hos begge Rjon er det langs Randene rigeligt forsynet med Børster, for største Delen Fjerbørster, hvilket ogsaa er Tilfældet med Skaftets Led, især paa den indre Side. Den indre Svøbe er ikke blot længer end Skaftet, men ogsaa længer end den ydre Svøbe (hos Hannerne endog henimod to Gange længer end Skaftet og henimod dobbelt saa lang som den ydre Svøbe), tynd og børstedannet,

ved Roden tæt omgivet paa alle Sider med en stor Mængde Fjerbørster*), i den sidste Trediedeel eller Fjerdedeel af Længden kun forsynet med nogle korte almindelige Børster i Enden af Leddene. Hos Hunnen har jeg talt 26 Led i denne Svøbe, hos Hannen 51; første Led er meget langt, og udgjør hos Hunnen endog næsten $\frac{1}{3}$ af Svøbens Længde, hos Hannen derimod ikke sonderligt mere end $\frac{1}{8}$. — Den ydre Svøbe er tyk, cylindrisk, dog alleryderst i Enden lidt tilspidset; hos Hunnen har jeg fundet den bestaaende af 26 Led, hos Hannen af 34; første Led er meget langt (hos Hunnen omtrent $\frac{1}{3}$ af Svøbens Længde, hos Hannen kun $\frac{1}{8}$); de følgende særdeles korte, af meget større Brede end Længde, med Undtagelse af de to allersidste, hos hvilke Længden atter bliver overvejende.

De ydre Føleres Svøbe er hos Hunnerne omtrent lig med den halve Totallængde, hos Hannerne med $\frac{2}{3}$ af Totallængden. Det bladdannede Bedhæng er hos Hannen mere langstrakt og liniedannet, hos Hunnen som sædvanligt mere ovalt, dog saaledes, at Bredden endnu indeholdes mere end to Gange i Længden. Den ydre Rands Torn naaer hos begge Rjon udover Bedhængets bredtafrundede Enderand, og synes ikke hos Hannerne at være kjendeligt større end hos Hunnerne.

Rindbakken har samme tynde, krumme, i Enden lidt udvidede og gaffelagtigt klostede Form, som hos andre Crangonia; hver af de to Grene er igjen klostet i to Tænder (Fig. 34 a).

Første Kjæbepar (Fig. 34 b) har omtrent den normale Form; Palpen (b') er væbnet med syv eller otte Torne, foruden en Mængde Børster. Svøben (c') er i Enden lidt udskaaen, den indre Flig væbnet med fem Børster, af hvilke den inderste er meget længer end de andre fire.

*) Denne Rigdom af Fjerbørster findes kun hos Hunnen; hos Hannen indskrænke Fjerbørsterne sig til første Led, og ere selv der meget mindre talrige end hos Hunnerne.

Andet Par Kjæber viser vel omtrent samme Form som hos Cr. Boreas; dog er den egentlige Kjæbedeel meget mindre rudimentær, og væbnet med over et Dusin lange Børster, og Svøbens nederste Deel er meget bredere.

Første Par Kjæbefødder ligner samme Par hos Cr. Boreas, med Undtagelse af, at Svøben (Fig. 34 c) foruden er bred og afrundet.

Andet Par Kjæbefødder (Fig. 34 d) er sammensat af de sædvaolige Bestanddele, en Kjæbedeel (a'), en Palpe (b') og en Svøbe (c'), men denne sidste bærer desuden en rudimentær Gjælle (d') af en dog ikke ganske ubetydelig Størrelse og Udvikling, med Bladene fordeelte i to Rækker; seet fra den ydre Side tælles i den øvre Række fem Blade, i den nedre kun to; fra den indre Side opdages et større Antal Blade (d'), i alt tolv. Palsens Roddeel har paa den indre Side Børster af almindelig Form, paa den ydre Fjerbørster; Svøben, som er kortere end Roddelen, bestaaer af syv eller otte Smaaled, forsynede med Fjerbørster. Kjæbedelens to sidste Led ere meget rigeligt væbnede med stive Børster og Torne, der for største Delen have Saugform; det sidste Led bærer, foruden tre stærke og lange Torne, en halv Snees kortere, som ere ganske tæt stillede, og langs Siderne overmaade tæt besatte med meget fine, lige udadrettede Haar (x)*).

De yderste Kjæbefødder (Fig. 34, e) ere af temmelig let Bygning, og indeholdes omtrent fire Gange i Total-længden; deres Spids naaer almindeligen ganske lidt ud over forreste Rand af de yderste Følernes bladdannede Bedhæng.

*) Mellem Kjæbedelens Børster fandt jeg hos det undersøgte Individ hæftede mange Æg af et Snyltedyrr; disse Æg (Fig. 34, g), som omtrent havde $\frac{1}{7}$ ''' Længde og $\frac{1}{5}$ ''' Brede, vare anbragte hvert paa en tynd Silke, ved hvilken de syntes forbundne ligesom ved et Slags Artikulation.

Første Led, af en uregelmæssigt firkantet Form og lidt større Brede end Længde, besidder ingen Hornkrog paa den ydre Side, men er paa den indre Side tæt besat med lange, stive Børster. Andet Led, det længste, udgjør noget mere end $\frac{1}{3}$ af Kjæbefødens Længde, er Sformigt drejet, paa den indre Side rigeligt væbnet med temmelig lange Børster af almindelig Form, paa den ydre med nogle korte almindelige Børster og adskillige Fjerbørster. Tredie Led, som er lidt kortere end fjerde, er linie-dannet, dog noget indknebet ved Roden, paa den indre Side særdeles tæt besat med korte, fremadliggende almindelige Børster, paa den ydre Side med Fjerbørster. Fjerde Led er for langstrakt og smalt til at kunne kaldes ovalt, skjøndt det i begge Ender er lidt smallere end paa Midten; yderst i den forreste Ende viser det en Affsats eller et lille særskilt Led, der dog kun er rudimentært; den indre Side af fjerde Led er væbnet med Børster og med mange stærke Torne, den ydre med lange Fjerbørster; det rudimentære Endeled omgives af mange Børster. Palpen, der udgaaer fra første Led's ydre Side, er omtrent af lige Længde med andet Led; dens Rodstykke eller Skaft er længer end dens Svøbe, som er deelt i omtrent et Dusin Led. Hos Hannerne er dette Fodpar af Bestaffenhed som hos Hunnerne, paa nogle Modifikationer i Børstebevæbningen nær.

Første Fodpars Længde udgjør ubetydeligt mere end $\frac{1}{3}$ af Totallængden. I Bygningen stemmer det meget nær overeens med samme Fodpar hos Cr. Boreas, kun at Haanden er mindre bred (hos et Individ, hvor Haandens Længde udgjorde $4\frac{1}{2}''$, var Bredden ved Roden $1\frac{1}{2}''$, i Enden omtrent $2''$). Saavel fjerde Led som Haandroden ere i Enden væbnede med Torne; imidlertid er kun een ret tydelig i Enden af fjerde Led (paa den ydre Side) og een i Enden af Haandroden (paa den nedre Side).

Andet Fodpar (Fig. 41) er særdeles lidet, da dets

Længde indeholdes otte Gange i Totallængden, og tillige af tynd og liniedannet Bygning, med Undtagelse af de to første Led, som ere temmelig plumpe og opsvulmede, men korte. Dette Fodpar bestaaer af syv tydelige Led, men mangler aldeles Sax; andet Led er noget skraat affskåret i Enden i Retningen udad og bag, hvilket ogsaa er Tilfældet med tredie, som er næsten dobbelt saa langt; fjerde Led er det længste, og udgjør næsten $\frac{1}{3}$ af Fodparrets Længde; femte Led halvt saa langt som fjerde og endeel tyndere, i en ringe Grad kølledannet eller lidt tykkere mod Enden; sjette Led ubetydeligt kortere end femte (de forholde sig omtrent som sex til syv) men tre Gange længer end syvende; dette sidste er meget tyndere end sjette, dog ikke tilspidset, men lige bredt i hele Længden, og i Enden stumpt afrundet. Andet Fodpar er meget rigeligt forsynet med Børster hos Hunnerne (derimod i langt ringere Grad hos Hannerne): første Led har paa begge Sider en Mængde Fjerbørster; andet Led kun paa den indre Side; tredie Led kun forsynet med almindelige Børster, der paa den indre Side ere meget lange, paa den ydre korte og sparsommere; fjerde Led har, sin store Længde uagtet, færre Børster end tredie Led; foruden Sidebørster bemærkes i Enden af den yderste Rand fire smaa Fjerbørster; femte Led er blottet for Børster, med Undtagelse af een i Enden paa hver Side; sjette Led rigeligt forsynet paa begge Sider med lange og stærke Børster; ogsaa det lille syvende Led har adskillige stærke Børster, af hvilke to lange i Enden især fortjene at mærkes: saavel disse som adskillige af de andre have Sangform (Fig. 41*)

Tredie Fodpar (Fig. 42) stemmer i Længde med første Par, eller udgjør omtrent $\frac{1}{3}$ af Totallængden, og har den særdeles tynde, stive, næsten børsteagtige Form, der synes at være dette Fodpar ejendommelig hos de fleste Crangonia. Femte Led er, som sædvanligt, det længste, dog ikke dobbelt saa langt som sjette; dette

sidste er altid mere end dobbelt saa langt som det lige, børsteformige syvende, undertiden næsten tre Gange saa langt. Foruden en lille Duff Børster i Enden af andet Led paa den indre Side, bemærkes kun meget svage Spor til Børster paa dette Fodpar hos Hannerne; hos Hunnerne sees nogle flere Børster, især endeel grove Fjerbørster paa første Led.

Fjerde Fodpar er omtrent af lige Længde med tredje, men af temmelig stærk Bygning, dog svagere hos Hannen end hos Hunnen; fjerde Led idetmindste ligesaa langt som de tre foregaaende Led tilsammentagne; femte Led meget kortere end fjerde, hvilket atter er kortere end fjerde. Kloen er altid kortere end femte Led, skjøndt kun i ringe Grad. I Form og Børstebeklædning ligner iøvrigt dette Fodpar meget det tilsvarende hos Cr. Boreas.

Femte Fodpar er ganske ubetydeligt kortere end fjerde, og tillige lidt tyndere, men omtrent af samme Bygning, kun at Leddenes indbyrdes Længdeforhold viser sig lidt forandret; femte Led og Kloen ere næmlig forholdsvis længere, de øvrige Led kortere; Børstebeklædningen synes svagere, hvorimod den Spids, som Grundledet udsender paa den ydre Side, er større.

Forholdet af Generationsorganerne er som hos Cr. Boreas; dog saaledes, at det blæredannede Redskab paa det sidste Fodpars indre Side hos Hannerne er mindre og meget vanskeliggere at iagttage.

Brystskjoldet udvider sig gradvis mellem Fodderne, eller har Triangelform paa samme Maade som hos Cr. Boreas. Mellem det andet Par Fodder fremtræder en meget lang, spids, fremadliggende Torn, som er treægget, eller indsluttes af tre Flader: en nederste og to Sideflader. Mellem de følgende Fodder findes hos voksne Hunner aldeles intet Spor til Torne, uden man vil betragte et Par utydelige og meget flade Knuder som saadant. Hos Hannerne og hos ganske unge Hunner

iagttages bag den ovenbeskrevne store Torn to rudimentære Torne.

Gjællernes Antal er sex Par, der tiltage betydeligt i Størrelse fra det første til det sidste; de to første Par ende foroven afrundede, forneden tilspidsede; de tre følgende Par ere tilspidsede saavel foroven som forneden; sjette Par derimod er tilspidsset foroven og afrundet forneden.

Af Bagkroppens sex forreste Ringe have første, anden, fjerde og femte omtrent lige Længde indbyrdes; sjette er den længste, omtrent dobbelt saa lang som enhver af de nyligt omtalte; omtrent midt imellem disse og sjette Ring staaer tredie i Længde. Bagkroppens Overflade har et udgraveret Udseende, eller er prydet med en Mængde Længdestriber, Tværstriber, Punkter o. s. v. Bagkroppens første Ring viser sex smaa Længdekjole, af hvilke de to mellemste ere hinanden nær indbyrdes og altsaa nær Ryggens Middellinie, de fire andre derimod kunne betragtes som Fortsættelser af Rygskjolders første og andet Par Sidelkjole, eller løbe i lige Linie med disse. Enhver af disse sex Kjole har en Tand eller Affsats, hvorved den ligesom deles i en forreste og en bageste Deel; mellem de to Middelskjole og første Par Sidelkjole er paa hver Side en lille Tværkam og et Par ophøjede Punkter. Denne Ring bliver ikke sønderligt bredere paa Siderne, og er forneden afrundet. Anden Ring har blot een lille Middelskjol uden Tand eller Affsats, men derimod adskillige Tværophøjninger og perledannede Knuder; paa Siderne bliver den temmelig bred hos vorne Hunner, hos hvilke den tillige forneden er næsten fladt affskaaren; hos Hannerne er den meget mindre bred paa Siderne og næsten tilspidsset, eller dog afrundet med en stærk Udbojning. Tredie Ring har en lang og temmelig stærkt fremtrædende Middelskjol, og er forneden paa Siderne affskaaren hos Hannerne, eller endog lidt indbojet; hos Hannerne derimod

udbuet og afrundet. Fjerde Ring er ogsaa forsynet med en Middelskjol, hvilken dog er obsolet, eller ikke fremtræder tydeligt forrest paa Ringen; to ophojede Skraastriber udgaae fra denne Middelskjol, divergerende i Retningen bagtil, og danne ligesom Figuren af et omvendt græst ψ eller Runebogstavet ϕ ; hos Hannen er saavel Middelskjol som Sidestriber meget utydelige; denne Ring er paa Siderne lige afflaaren eller trunkeret hos begge Kjon, og forsynet med en lille Torn; dens bageste Rand er paa Midten lige, men danner mod Siderne to Vinkler ligesom hos Slægten Hippolyte, hvilket ogsaa er Tilfældet med den følgende Ring. Femte Ring har to Par Kjole, hvilke dog ikke ere parallelle, men divergere og ere saugtandede i Retningen bagud; hver af disse Kjole ender med een, over Ringens bageste Rand fremragende, Tand eller Torn; forneden er denne Ring afflaaren i noget skraa Retning. Sjette Ring er af langstrakt=firkantet Form, eller begrændses af fire Rektangler; Høiden er endeel større end Bredden; Rygfladen indesluttet langs hver Side af en Længdekjol med omtrent 15 til 16 bagudrettede Saugtænder; den underste Flade er bagtil lidt udvidet eller bredere end fortil, paa Midten af den bageste Rand væbnet med en stor, ligebagudrettet Torn, som ved Roden paa hver Side har en meget mindre. De foregaaende Ringe savne Torne paa Bugfladen hos begge Kjon, eller vise i alt Fald kun tvetydige Spor dertil. — Hos Hunnerne er Randen af Bagkroppens Ringe for største Delen temmelig stærkt cilieret; hos Hannerne er Cilieringen svag, eller forsvinder flere Steder ganske.

Første Par Bugfødder indeholdes hos begge Kjon lidt mere end fem Gange i Totallængden; den toleddede Grunddeel er kortere end den ydre Svømmeplade, men længer end den indre; hos Hunnen (Fig. 43, A) er den ydre Svømmeplade mere bred og oval, næsten dobbelt saa lang som den indre,

der er smal og lige; begge, saavel som Roddelens indre Side, tæt besatte med lange Fjerbørster; hos Hannen (Fig. 43 B) er den ydre Svømmeplade forholdsvis smallere, kun omtrent en halv Gang længer end den indre, hvilken er Sformigt bøjet, væbnet med korte Børster (deels af almindelig Form, deels med Torne eller Saugtænder paa Siderne) og med en Mængde smaa Torne, og i Spidsen (Fig. 43 B*) forsynet ligesom med et lille Bedhæng, der langs den indre Rand bærer smaa Krøller; Roddelens indre Side savner Fjerbørster.

Andet Par Bugfødder er lidt længer end første. Hos Hunnen (Fig. 44 A) har den toleddede Roddeel (a b) omtrent lige Længde med den ovale, i Enden tilspidsede, ydre Svømmeplade (c). Den indre Green (d e f) er meget kortere, og bestaaer af et Grundled (d), fra hvilket udgaaer en oval Svømmeplade (e) og indenfor denne et meget kortere*), linie- dannet, i Enden skraat affsaaet og med Krøller væbnet Redskab (44 A f, f* og 44 x). Ligesom Svømmepladerne er dette Redskab langs begge Sider forsynet med Fjerbørster, der paa den indre Side have en overordentlig Længde, og deri adskille sig fra Svømmepladernes Børster, at de ere meget tyndere, og ikke deelte i Led, hvilket derimod meget tydeligt finder Sted hos hine. Hos Hannen (Fig. 44, B) skjælnes dette Fodpar sig fornæmmelig derved, at et nyt Redskab kommer til paa den indre Green (Fig. 44 B f). Dette Redskab, som udgaaer fra den indre Svømmeplade (e) tæt ved dennes Rod, overgaaer Svømmepladen i Længde, er meget tyndt, noget kølledannet eller opsvulmet i Enden, og væbnet med fem smaa Torne (Fig. 44 B f*), men ganske blottet for Børster; overhovedet er hos Hannen Børstebeklædningen af dette Fodpar meget mindre rigelig end hos Hunnen: det lidt plumpe og krummede, krollebærende

*) Det er ikke halvt saa langt som Svømmepladen.

Bedhæng (g) har saaledes kun tre eller fire overmaade smaa, Grundleddet (d) synes slet ingen at have o. s. v. — De følgende tre Par Bugfødder ere hos Hunnen omtrent overensstemmende med andet Par; hos Hannen forsvinder det Redskab, som fremtræder paa andet Par hos dette Kjøn, og de faae altsaa temmelig megen Lighed med Hunnens. Antallet af Krøllerne paa det krøllebærende Redskab aftager hos begge Kjøn efterhaanden paa de bageste Bugfødder.

Sjette Par Bugfødder (Fig. 39) er lidt kortere end mellemste Halevedhæng, iøvrigt omtrent af sædvanlig Form; den indre Svømmeplade (b) har en Længdekjøl, der omtrent naaer til Spidsen, og fra hvilken, nær Roden, udgaaer en skraa Tværkjøl; den ydre Svømmeplade (c) har to Længdekjole, af hvilke den ydre ender med en fremragende Torn, den indre ophører lidt før Pladens Ende, og forener sig med den ydre ved en Tværstrib. Det mellemste Halevedhæng er langstrakt, smalt, tilspidset mod Enden, eller meget smallere end ved Roden; dets Længde indeholdes lidt mere end fem Gange i Totallængden, og dets største Brede udgjør næppe $\frac{1}{4}$ af Længden. Den bageste Rand (Fig. 40) er lidt vinkelformigt udbojet, og forsynet med endeel smaa men stærke, lidt indadkrummede Torne; syv Par synes at være det regelmæssige Antal. Halevedhængets Rygflade er kun ved Roden lidt udhulet eller kanalformigt fordybet efter Længden, i den øvrige Strækning derimod temmelig plan; Sidekjole er der følgerigen ingen sønderlige Spor af; derimod findes nogle, temmelig utydelige, Sidetorne paa Bedhængets bageste Halvdeel; fire Par synes det regelmæssige Tal.

Argis lar.

(Tab. V, fig. 45—62).

Owen Zoology of Beechey's Voyage, pag. 88: Crangon lar.

Denne, for den grønlandske Fauna nye, Art, af hvilken hidtil kun nogle faa Individer ere nedsendte ved Kaptajn Holbøll

fra det sydlige Grønland (Godthaab), hvor den, efter bemeldte ivrige Jagttagers Meddelelse, skal leve paa Leerbund*), har saa meget særeeget i sit Ydre, at man ved første Øjeblik erkjender dens Forstjællighed fra de andre nordiske Crangonia.

Det er især den glatte og noget glindsende Overflade, de mange bløde Haar, hvoraf forskjellige Dele ere indhyllede, samt Pandens ejendommelige Form og Djuenes Stilling, der udmærke den. Yngre Individier ere temmelig slanke og langstrakte; hos ældre derimod bliver Bygningen før og selv noget plump. Integumenterne ere tynde og hudagtige.

Rygskjoldet, der udgjør $\frac{1}{4}$ af Totallængden, og fortil er noget tilspidset eller meget smallere end bag, viser langs Middellinien en Kjøl, dog temmelig utydeligt, stundom selv forsvindende, maaskee især hos ældre Individier. Endnu mindre tydelig og bestemt er den Kjøl, der hæver sig uregelmæssigt og bølgeformigt langs Rygskjoldets Sider lidt nærmere Middellinien end de nederste Rande; den frembyder i visse Maader et modsat Forhold af Middelskjølen, idet den synes tydeligere hos ældre end yngre Individier. Hos de Individier, hvor den fremtræder i sin største Tydelighed, deler den sig omtrent i Midten af Rygskjoldets Længde i to Grene, af hvilke den øverste stiger skraat opad, og fortsætter sig lige til Panderanden, hvor den ender med en, hos ældre Individier dog ofte ukjendelig eller forsvindende, lille Torn eller Spids; den nederste vedbliver sit Løb omtrent i lige Retning, dog kun i en ganske kort Strækning, og ender derpaa med en fremadrettet (oftest tillige lidt opadrettet), spids Torn meget langt bag Panderanden. Denne (Tornen) har jeg bemærket selv hos unge Individier, hvor næppe noget Spor af Kjolen kunde iagttages. Middelsjølen

*) Dette havde foranlediget mig til at opstille den i det kongelige Museum under Artsnavnet *argilicola*, inden jeg erholdt Kundskab om, at Owen i Beechey's Rejse havde beskrevet og afbildet den under det, som mig synes, just ikke meget passende Artsnavn *lar*.

er væbnet med tre vidtadskilte Torne, de to omtrent i Enden af dens Længdes første og anden Trediedeel, den sidste, meget lille, i selve Panderanden. Foruden de hidtil omtalte Torne ere ogsaa Rygstjoldets forreste-nederste Binkler hver væbnet med en stærk, frem- og opadrettet Torn. Nedan for denne Torn ere Rygstjoldets Sider bøjede stærkt indad. Rygstjoldets allerforreste Deel er paa Midten i en lille Strækning hævet stærkt i Vejret og tillige lidt fremtrukket, hvorved dannes ligesom en fremstaaende Knude, under hvilken Djnene ligge skjulte tæt ved Siden af hinanden, som under en Hvælving *). Det er disse Omstændigheder, der give Dyret dets særegne og paa-faldende Ydre. Derimod mangler det ganske Panderhorn, da den omtalte Svulst er udrandet eller halvmaaneformigt udskaa-ren, saa at den, fra Enden af Middeltjolen i Panderanden frem-trædende, Torn (Fig. 46, a) sidder længere tilbage end Svulstens ydre Hjørner (Fig. 46, c). Mellem disse ydre Hjørner og Middeltornen er paa hver Side et temmeligt dybt, ganske smalt eller liniedannet Indsnit (Fig. 46, b). Alle Rygstjoldets Rande ere tæt forsynede med bløde Haar; ogsaa paa Siderne af Rygstjoldet i en Strækning ovenfor den nederste Rand findes en tæt, filtagtig Haarbeflædning.

Dienstilkene ere korte, af middelmaadig Tykkelse (Tykkelsen indeholdes omtrent tre Gange i Længden), næsten cylindriske. Højest betegnende er deres Stilling, idet de ligge parallelle, tæt op til hinanden, og ere rettede skraat i vejret ligesom Rygstjoldets forreste-mellemste Deel, under hvilken de næsten ganske skjules, saa at blot deres forreste, af Facetter indtagne, Glade viser sig. Paa den inderste Side af denne, opad skjælnes en lille Plæt, eller næsten blot et Punkt, der er frit for Facetter og af lys Farve, hvilket giver Djæt et ret paa-faldende Udseende (Fig. 47).

*) Dette Forhold minder om det hos Slægten *Alpheus* sædvanlige.

De inderste Følere (Fig. 48) indeholdes omtrent fem Gange i Totallængden; alle Dele af disse Følere, med Undtagelse af den ydre Svøbe, ere saa tæt bedækkede med bløde, fjerdannede Haar, at det er meget vanskeligt at erholde en nøjagtig Forestilling om deres Form og indbyrdes Forhold. Skaftet (abc) udgjør lidt mere end $\frac{2}{3}$ af Følernes Længde, og er altsaa meget længer end Svøberne, der indbyrdes omtrent have lige Længde. Skaftets første Led (a) er meget længer end de to følgende tilsammentagne, skjøndt ikke dobbelt saa langt, af langstrakt firkantet Form; andet Led længere end tredie, dog ikke i nogen høj Grad; Vedhængen paa den ydre Side af første Led (a*) har omtrent dettes halve Længde, er meget bredt, i Enden lidt skraat afstumpet. Den indre Svøbe (d) er børstedannet, og bestaaer af tolv Led, af hvilke det første er meget langt, de følgende fire eller fem korte, de øvrige af middelmaadig Længde. Leddene, især de sex eller syv første, væbnede med en særdeles stor Mængde, meget lange, fjerdannede Haar. Den ydre Svøbe (48, e) bestaaer af sytten Led, af hvilke det første er saa langt som de tre følgende tilsammentagne. Denne Svøbe er af en noget plumpere og stærkere Bygning end den indre, og har istedetfor Børsteform næsten Rollesform, eller viser-dog lidt Tilnærmelse dertil, idet ellevte indtil sextende Led ere lidt tykkere end de syv eller otte foregaaende. Fjerbørster viser denne Svøbe ikke uden nogle saa Stykker i Enden af sidste Led, og endog disse ere kun sparsomt forsynede med Sidebørster; derimod har hvert Led i Regelen en meget lille Børste i Enden af den ydre Rand og et Par i Enden af indre Rand; paa det trettende Led og de tre følgende fremtræder et tredie Slags Børster, der ere temmelig lange, grove, i Enden ligesaa tykke som ved Roden, og ligesom inddeelte i Led (Fig. 48, x); sextende Led er især rigeligt forsynet med dette Slags Børster.

De yderste Føleres bladdannede Bedhæng er kort men bredt (Længden omtrent dobbelt saa stor som Bredden), af noget oval Form (Fig. 49); Tornen, hvormed den ydre Rand ender, rager meget lidt, eller næsten slet ikke, frem foran Bedhængets afrundede Enderand.

Rindbakterne (Fig. 50) ere af temmelig tynd Bygning og bøjede under en ret Vinkel (dog med afrundet Hjørne); Tværdelen, som ikke er sønderligt kortere end Længdedelen, ender lidt udvidet, med fire stærke Tænder; den bageste og yderste af disse viser paa den forreste skraa Rand tre Smaatænder (50). Paa den indvendige Side af Rindbakterens Længdedeel fremtræder en Knude af middelmaadig Størrelse.

Første Rjæbepar (Fig. 51) viser ingen bestemt Afgrænsning eller Ledforbindelse mellem de tre Dele, hvoraf det bestaaer; den inderste-bageste Deel (a) er en lille, oval Plade, hvis inderste Rand er meget tæt besat med Børster, der nøjagtigen hverken kunne fortjene Navn af Fjerbørster eller Saugbørster, idet Sidebørsterne ere for korte til at danne Fjer, for lange og tynde, til at frembringe en Saug. Den mellemste Deel (b) er bøjet under en ret Vinkel, og ender lidt tilspidsset med nogle (sex eller syv) meget stærke Torne; den forreste Rand af denne Deel er rigeligen forsynet med Børster af samme Beskaffenhed som hos foregaaende Deel. Den yderste Deel (c), som er rettet skraat udad, er smal, i Enden stumpt afrundet og svagt fremadbojet, væbnet med tre smaa Børster af Beskaffenhed som de omtalte; paa den yderste-bageste Rand bærer denne Deel derimod en stor Mængde fuldkomne Fjerbørster.

Andet Rjæbepar (Fig. 52) bestaaer kun af to Dele, idet den inderste eller den egentlige Rjæbedeel er forsvunden; en lille, med tre smaa Børster forsynet, Fremragning paa den indre Side (a) kunde maaskee ansees som Rudimentet af den. Palpen (b) er meget langstrakt og smal, langs den indre

Rand tæt væbnet med Børster af almindelig Form. Svøben (c) meget stor, langstrakt-oval (dog noget uregelmæssigt), med mangfoldige Fjerbørster paa Randene; allernederst udgaae imidlertid adskillige Børster, der saavel udmærke sig ved en overordentlig Længde, som ved ikke at være Fjerbørster.

Første Par Kjæbefødder (Fig. 53), som har en særdeles smal og langstrakt Form, udmærker sig desuden ved Delelenes Spædhed og Gjennemsigtighed. Kjæbedelen (a) viser ingen Led, er aldeles liniedannet, i Enden afrundet, langs den indre Rand forsynet med en stor Mængde meget lange Fjerbørster. Palpens (b) Skaft er kun ganske lidt længer end Kjæbedelen, langs begge Rande prydet med Fjerbørster; den først indad-, og dernæst fremadbojede Snært er i Enden deelt i et Dusin Smaaled eller Affatser og forsynet med stive Fjerbørster. — Svøben (c) er meget lang, idet den bagtil rager langt ud over den øvrige Kjæbefod; i begge Ender er den tilspidsset, dog mere stumpt og bredt i den bageste Ende. Spor til Børster viser den aldeles ikke.

Andet Par Kjæbefødder (Fig. 54) bestaaer af et uregelmæssigt, noget firkantet, Rodstykke af større Brede end Længde, fra hvilket en Kjæbe, en Palpe og en Svøbe udgaae. Kjæbedelen (a) er femleddet, paa Midten saaledes sammenfoldet til en spids Vinkel, at første og sidste Led nærme sig hinanden; første Led skraat affkaaret i begge Ender, men i forskjellig Retning, saa at de to Enderande divergere indad; andet Led langstrakt, omtrent dobbelt saa langt som første, i Enden skraat affkaaret; begge disse Led ere, ligesom Rodstykket, langs den indre Rand forsynede med endeel Børster. Tredie Led lægger sig paatværs, eller danner en næsten ret Vinkel med de foregaaende; det er meget lille, af uregelmæssig Form med Nærmelse til det Triangulære; fjerde og femte Led danne atter en Vinkel med tredie, og blive saaledes næsten parallelle med

første og andet. Fjerde Led er langstrakt (saa langt som andet eller længer), i Enden meget skraat afskaaret, den ydre Rand noget udbojet, den indre lige, i hele dens Længde tæt besat med store, saugdannede Børster; femte Led særdeles lille, blot som en Bord beklædende fjerde Led's skraat afskaarne Rand, væbnet med en stor Mængde krogdannede Saugbørster, af hvilke tre udmærke sig ved særdeles Styrke. Palpen (b) er noget længere end Kjæbedelen, bestaaende af et langt Skaft og en kortere, under en Vinkel indadbojet, Snært; Skaftet har endeel Fjerbørster paa den ydre Side ved Roden, og ligeledes et Antal paa den indre Side mod Enden. Snerten synes mod Enden deelt i en halv Snees Led, der udsende Fjerbørster. Svøben (c) er af langstrakt, smal, stump-tilspidset Form, og bøjer sig stærkt tilbage.

De yderste Kjæbefødder (Fig. 55) indeholdes tre Gange i Totallængden; første Led er paa den ydre Side udvidet til en meget tynd og bred Plade, der er bøjet lidt tilbage, samt i Enden tilspidset, og saaledes nærmer sig noget til Krogform (55'). Andet Led i Enden meget skraat afskaaret, og Enderanden paa den ydre Side tæt besat med meget lange Fjerbørster; Ledets Overflade er iøvrigt for en stor Deel laadden, eller tæt besat med bløde Haar af gul, glindsende Farve, især paa den indre Side. Tredie Led, der er halvt saa langt som andet, er langs begge Siderandene meget tæt besat med lange Fjerbørster. Fjerde Led staaer i Længde næsten midt imellem andet og tredie; af Form er det pladedannet, langstrakt-ovalt, i Enden lidt tilspidset og lidt skeeformigt opadbojet; foruden de lange Fjerbørster, som særdeles tæt beklæde begge Siderandene i flere Rækker over hinanden, og danne ligesom en Filt, er det i Enden væbnet med en meget tyk og stærk Hornkrog; Fjerbørsterne blive i Enden meget kortere, og synes tildeels at gaae over til at blive Saugbørster. Palpen (55"),

som udgaaer fra Roden af andet Led, har omtrent, naar den udstrækkes, dog uden at dens Børster medregnes, lige Længde med andet Led; den bestaaer af et Slags Skaft og en Snært, der kun har lidt mere end Skaftets halve Længde. Skaftet synes at være toleddet, dog saaledes, at det første Led er meget lille og noget utydeligt; den indre Rand er forsynet med mange lange Børster af almindelig Form næsten i hele Længden; den ydre omtrent i den første Halvdeel med et Antal (femten til sexten) lange Fjerbørster. Snærten bestaaer af et Dusin Led, der alle i Enden paa den ydre Side ere forsynede med lange Fjerbørster; første Led er meget langt, og udgjør mere end $\frac{1}{3}$ af Snærtens Længde; af Form er Snærten buesformigt krummet indad mod Kjæbefoden.

Første Fodpars Længde indeholdes næsten tre Gange i Totallængden. Bygningen (Fig. 56) er, for sig selv betragtet, stærk; sammenlignet derimod med Cr. Boreas temmelig svag, især hvad Haanden angaaer. Fjerde Led overgaaer Haanden ganske lidt i Længde; Haanden er mere end dobbelt saa lang som Kloen, i Enden meget skraat affskaaren (mere end hos Cr. Boreas). Den ydre Side af dette Fodpar er prydet med mange silkebløde Haar af Fjerform; i Enden af fjerde Led, paa Haandroden og nederst paa Haanden danne disse lange Dusse.

Andet Fodpar (Fig. 57) har den for Stammen sædvanlige, tynde, liniedannede Form, og overgaaer første ganske lidt i Længde; fjerde Led er det længste, dog kun lidt længer end Haandroden, hvilken atter er lidt længer end tredje Led; dette sidste har en krum eller buet Form, medens de andre ere liniedannede. Haanden har kun lidt mere end Haandrodens halve Længde, og Palmen er dobbelt saa lang som Fingrene, hvilke indbyrdes have lige Længde; de ere tynde, lige, tilspidsede, bøjede lidt i Enden, hvor de vise et Par spæde Tænder eller maaskee rettere Tørne; deres indre Rand er i hele Længden

væbnet deels med smaa Torne, deels med ganske korte Børster (Fig. 57'); den ydre med en Mængde temmelig lange Børster; ogsaa Haandfladen bærer en Mængde Børster, sammenstil- lede i Knipper, især paa den ydre Rand; ligeledes vise Fodparrets tre første Led endeel lange, gule, silkeglindsende Børster (der paa de to første Led have Fjerform); paa fjerde Led har jeg kun iagttaget enkelte korte, paa femte Led eller Haand- roden slet ingen. Endnu maa ved dette Fodpar mærkes, at dets første, brede Led (Fig. 57'' a), som paa sin indre Side udsender det andet Led (b), paa den ydre Side derimod bærer et langstrakt, tilspidset, i Enden lidt tilbagebøjet, med mange fjerdannede Haar forsynet, Redskab (d), hvilket baade efter Form, Tilhæftningssted og Størrelse viser Analogi med Flagellum hos Hippolyterne, og altsaa vel kan betragtes som fremstillende dette *).

Tredie Fodpar (Fig. 58) er ganske lidt længer end andet, tyndt (med Undtagelse af første Led), og ender meget fint tilspidset. Første Led har mange Fjerbørster paa begge Sider, andet og tredie Led kun paa den indvendige Side; fjerde Led nogle saa paa den indre Side, og et Par i Enden af den ydre Rand; de følgende Led synes aldeles at mangle Børster eller Haar. Tredie Led viser sig ligesom ved Rynker eller Tværstriber deelt i flere mindre Led; fjerde Led er lidt længer end tredie, men meget kortere end femte, der er det længste, og mere end dobbelt saa langt som sjette, hvilket atter er næsten tre Gange længer end det syvende og sidste; de to sidste Led gaae saa gradviis over i hinanden, at man først ved nøjere Undersøgelse erkjender dem som to særskilte Led.

*) Paa det første Fodpar har jeg intet Spor til et saadant Redskab kunnet opdage; hos de yderste Kjæbefødder kunde maaskee den lille, ovenfor omtalte, frogdannede Plade paa ydre Side af Grundled- det betragtes som første Rudiment til dette Organ.

Fjerde Fodpar (Fig. 59) stemmer i Længde med andet Fodpar, men er af stærk Bygning og indrettet til Svømning; ogsaa vise de fire sidste Led mindre indbyrdes Forstjæl i Længde end hos de foregaaende Fodpar. Fjerde Led er det længste, femte lidt kortere end sjette, og syvende Led ikke fuldt halvt saa langt som fjerde. Syvende Led har Form af en oval, i Enden spidsere Plade, og viser en ophøjet Længdestribe eller Rjøl langs Midten af den ydre Flade; denne er lidt konkav eller skeeformigt udhulet, den indre derimod noget konvex. Under Præsning viser Spidsen af denne Plade sig paa en særegen Maade fløvet i tre mindre Spidser eller Tænder (Fig. 59') af hvilke den midterste dog er afrundet eller stump; Børster og Haar mangler denne Plade ganske. Derimod ere de fire foregaaende Led tæt besatte med lange Fjerbørster paa begge Sider; ogsaa de to første Led have nogle Fjerbørster, dog sparsomt.

Femte Fodpar er endeel kortere end fjerde (altsaa det korteste af Fodparrene), men stemmer ganske med dette i Bygning; kun at det indbyrdes Længdeforhold af de fire sidste Led er lidt forandret; fjerde og sjette Led ere omtrent af lige Længde, lidt længere end tredie. Syvende Led har endeel mere end fjerde Led's halve Længde, og er forholdsvis lidt smallere end hos fjerde Fodpar, skjøndt af Pladeform (Fig. 60).

Generationsaabningerne vise sig tæt bag femte Fodpars Grundled paa den ydre Side.

Af de fem Par Gjæller er det første Par som sædvanligt det korteste, temmeligt bredt, foroven noget afstumpet, for neden mere smalt og tilspidsset; de øvrige Par ere langstrakte, smalle, foroven meget tilspidsede, dannede af mange, tynde Blade; i een Side-Halvdeel har jeg talt mere end 80 Blade.

Brystskjoldet udvider sig stærkt, men gradevis, mellem de tre sidste Fodpar, og faaer saaledes Form af en Triangel, hvis Toppunkt er rettet frem eller beliggende mellem det tredie

Fodpar. Mellem hvert af de tre sidste Fodpar bemærkes en Tværfjøl og foran denne en sammentrykket Torn, der er størst mellem det tredje Fodpar, men bliver mindre og stumpere, eller endog forsvinder aldeles, blandt de følgende (især, som det synes, hos ældre Individier).

Af Bagkroppens Ringe er den syvende, eller det mellemste Halevedhæng, meget længer end nogen af de andre; dernæst følger den sjette, saa den tredje, derpaa anden og femte, der indbyrdes omtrent ere lige lange; første Bugring er den korteste (regnet langs Midten af Ryggen). De fem første Bugringe ere paa Rygfladens Middellinie forsynede med en Længdefjøl, der gradviis bliver stærkere, altsaa fremtræder skarpest paa femte Ring, hvor den tillige bagtil er uddraget i en Torn. Paa sjette Bugring findes to stærke Længdefjole, der løbe omtrent parallele (bagtil dog lidt konvergerende) med et temmelig bredt Mellemrum eller en Kanal, og disse to fortsætte sig paa syvende Bugring eller Halevedhængen. Bugringenes nederste Siderande ere temmelig lige affkaarne eller afstumpede (kun femte Ring gjør i ringe Grad Undtagelse herfra, og er forneden lidt buet); de vise sig endvidere laadne, eller ere tæt besatte med lange, bløde, gule, silkeglindsende Haar (længst og tættest paa de forreste Ringe); ogsaa den forreste Rand af første og sjette Ring, samt den bageste Rand af femte og sjette Ring vise Haar. Første Ring lægger sig forneden frem over Rygstjøllets bageste-nederste Hjørner; anden Ring danner forneden en pladeformig Udvidelse, der bedækker endeel af første og tredje Ring; femte Rings bageste-nederste Hjørner ere uddragne i en Torn. Paa Bugfladen af Bagkroppens fire første Ringe er mellem hvert Par Svømmefodder, i Midten af den dem forbindende Tværfjøl, anbragt en lille, sammentrykket, fremadrettet Torn; femte Ring viser paa det tilsvarende Sted blot en lille,

næsten umærkelig Knude; sjette Ring udsender fra Midten af bageste Rand en meget lille Torn i Retningen bagud.

Syvende Ring eller det mellemste Halevedhæng (Fig. 62, c) er langt, smalt, tilspidset i Enden, med glat Overflade, væbnet med tre Par Torne paa Sidesjølene mod Enden.

Det første Par Buglemmers (Fig. 61 A) toleddede Roddeel er omtrent af lige Længde med den indre Svømmeplade eller lidt længere, men endeel kortere end den ydre; denne sidste (Fig. 61 A, c) er langstrakt-tilspidset, eller har Kileform, og er frummet udad; den indre (Fig. 61 A, d) er ikke blot kortere men ogsaa meget smallere end den ydre, af Linieform, bøjet udad ligesom den ydre; begges Rande ere tæt besatte med lange Fjerbørster.

Andet Par Buglemmer (Fig. 61 B) stemmer omtrent i Længde med det foregaaende Par ligesom ogsaa i det indbyrdes Forhold af Delene; dog er den indre Svømmeplade (de) betydeligt forandret: den bestaaer næmlig af to Dele eller Led, et kort, ovalt første Led (d) og et meget længere, men tillige smallere, konisk andet Led (e); uagtet dette sidste Stykke er forsynet med en Mængde lange Fjerbørster ligesom Svømmepladernes andre Dele, forekommer det mig dog at kunne betragtes som analogt med Hippolyternes frogbærende Redskab.

Tredie Par Buglemmer er ubetydeligt mindre end andet, men stemmer i Form og Forhold overens med det. Fjerde Par er atter lidt mindre end tredie, og femte mindre end fjerde, men af samme Bygning, kun at den indre Svømmegreens første Led bliver meget lille, næsten rudimentært.

Sjette Par Buglemmer (Fig. 62, def) eller de yderste Halevedhæng ere ganske af sædvanlig Form og Beskaffenhed.

Efterat have beskrevet de mig bekjendte nordiske Arter af Krangonernes Stamme, meddeler jeg en kort Karakteristik

af de tre Slægter, i hvilke disse Arter efter min Antagelse maa fordeles.

Argis Kr.

Rostrum frontale nullum. Oculi sub scuto dorsali fere occulti, paralleli, multo longiores quam crassiores. Paria branchiarum quinque (nulla pedis maxillaris secundi branchia rudimentaris). Secundum pedum par chelis armatum. Pedes quarti quintique paris apice dilatati, natatorii.

Crangon Fabr.

Rostrum frontale brevissimum. Oculi liberi, divergentes, crassi (paulo modo longiores quam crassiores). Paria branchiarum quinque (branchia rudimentaris pedis maxillaris secundi nulla). Secundum pedum par chelis armatum. Pedes quarti quintique paris acuminati, gressorii.

Cr. nanus Kr. Carinæ scuti dorsalis duæ laterales, antice divergentes; nulla vero carina intermedia, sed ejus loco aculei duo, quorum anterior major. Abdomen læve, nullis carinis dorsalibus, nullisque aculeis ventralibus armatum. Antennæ *feminæ* interiores quintam longitudinis animalis partem æquant, antennæ *maris* quartam longitudinis partem parum superant; pedunculus in utroque sexu flagellis brevior. Appendix antennarum exteriorum foliiformis longitudine est pedunculi. Pedes maxillares tertii paris breves (quartam longitudinis animalis partem parum superantes), hirsutissimi, articulo ultimo elongato, lineari. Primum pedum par tertiam longitudinis animalis partem parum superans, secundoque pedum pari dimidia ferme parte longius, armatum aculeo terminali valido marginis articuli quarti exterioris, aculeoque duplici marginis manus interioris. Palma pedum secundi paris digitis multo brevior (quater ferme). Pedes quarti quintique paris gracillimi. Appendix caudalis elongata, acuminata, nullis aculeis setisque lateralibus instructa. Quintum pedum abdominalium par lamina natatoria interiore rudimentari; sextum pedum abdominalium par lamina natatoria exteriori brevior, latiore, apice truncata.

Sabinea Owen.

Rostrum frontale brevissimum. Oculi liberi, divergentes, crassi. Paria branchiarum sex, rudimentarisque præterea pedis maxillaris secundi branchia. Secundum pedum par brevissimum, chelis destitutum, articulo ultimo minuto, mutico, setis prædito. Pedes quarti quintique paris acuminati, gressorii.

Den Karakteristik, som Milne-Edwards har meddeelt af Slægten Crangon, gaaer over paa hele Stammen (da han i denne kun opstiller een Slægt); dog, som jeg mener, med nogle faa Forandringer og Tillæg. Til de første regner jeg især Gjællernes Antal, hvilket fejlagtigt af M. E. ansættes til syv. Endvidere synes Følerne mig ikke mere her end hos adskillige andre Caridina at være anbragte i een Linie eller Flade, hvorfor dette Forhold maaskee bedst kunde udelades af Karakteristiken *). Derimod fortjente maaskee at optages: 1) den rudimentære Tilstand af den egentlige Kjæbedeel hos andet Par Kjæber; 2) at de yderste Kjæbefødder ere ganske overordentligt haarrige, hvilket rimeligviis staaer i Forbindelse med Næring og Levemaade; 3) at de indre Føleres indre Svøbe altid er børstedannet, den ydre tyk og cylindrisk; 4) at tredje Fodpar næsten er børsteformigt o. s. v.

Som almindelige Forforskjælligheder mellem Kjønnene kunne endvidere mærkes: 1) at Hunnerne overgaae Hannerne i Størrelse; 2) at de ere forsynede med flere Haar og Børster end Hannerne; 3) at de indre Følere i Regelen ere længere hos Hannerne end hos Hunnerne, især hvad Svøberne angaaer;

*) Milne-Edwards synes ogsaa med Hensyn hertil at være lidt i Modsigelse med sig selv. Thi, efter først at have angivet Følerne som anbragte "i een Linie," siger han kort efter, at de ere anbragte "næsten i samme Tværlinie," og dernæst, "at de ydre Følere ere anbragte udenfor og lidet under de indre."

4) at alle Dele af de ydre Følere ere mere langstrakte og smalle hos Hannerne end hos Hunnerne; 5) at Hannerne ofte have flere Torne paa Brystet end Hunnerne; 6) at de to første Par Svømmefødder hos Hannerne vise flere Afvigelser fra Hunnernes, og tildeels besidde en mere sammensat Bygning.

Foruden hvad ovenfor er bemærket om Snyltedyrt hos Crangon Boreas (Side 231) og hos Sabinea septemcarinata, maa endnu tilføjes, at jeg en eneste Gang har truffet en sammenrullet Filaria under Rygstjoldet af sidstnævnte Dyr.

Jeg slutter med en kort Bemærkning om den geografiske Fordeling af de til Stammen Crangonia hørende Kræbsdyr. Milne-Edwards kjendte fem Arter: Cr. vulgaris, fasciatus, Boreas, cataphractus og septemcarinatus; af hvilke to tilhøre Middelhavet, tre de nordlige Have. Naar nu hertil føies Cr. nanus, Argis lar og en af Owen i Beechey's Reise under Navnet Cr. salebrosus *) beskrevet Art (fra Kamtschatka), vører de nordlige Arters Antal til sex. Efter vore Kundskabers nuværende Omfang maa Crangonerne altsaa ansees som tilhørende den nordlige Halvkugle, og især dennes nordligste Have, hvor Arterne baade opnaae en anselig Størrelse, og findes i saa stor Mængde, at de afgive vigtige Bidrag til adskillige større Sødys (til Ex. Sælhundenes) Underholdning. I de sydligere Have har jeg ingen Crangoner truffet, end ikke ved Madera.

*) Cr. salebrosus: thorace septemcarinato, segmentis binis spinis utrinque terminatis. Long. 4". Color fuscus. Tab. XXVII fig. 1.

Udmaalinger af de

		Argis lar. Ow.	
Totallængde (fra Midten af Pandens forreste Rand til Halevedhængets Spids)		3''	
Rygskjoldets Længde (til Midten af dets bageste Rand)		9'''	
Rygskjoldets største Brede		7'''	
Pandehornets Længde		0	
Længden af de inderste Følere		7'''	
—	—	Følernes Skaft	4 $\frac{1}{2}$ '''
—	—	Følernes Skafsts Grundled	2 $\frac{3}{4}$ '''
—	—	Følernes Skafsts andet Led	1'''
—	—	Følernes Skafsts tredje Led	$\frac{3}{4}$ '''
—	—	Følernes indre Svøbe	2 $\frac{2}{3}$ '''
—	—	Følernes ydre Svøbe	2 $\frac{2}{3}$ '''
—	—	Følernes Grundleds ydre Vedhæng	1 $\frac{2}{5}$ '''
—	—	ydre Følernes Skaft	5'''
—	—	Følernes Skafsts sidste Led	3'''
—	—	Følernes Svøbe	1 $\frac{1}{4}$ '''
—	—	Følernes bladdannede Vedhæng	3 $\frac{1}{5}$ '''
Bredden af de ydre Følernes bladdannede Vedhæng		1 $\frac{3}{4}$ '''	
Længden af Dienstilkene		1 $\frac{1}{5}$ '''	
Dienstilkenes Tykkelse		$\frac{2}{3}$ '''	
Længden af Rindbakterne		2'''	
—	—	første Par Rjæber	1 $\frac{1}{2}$ '''
—	—	andet Par Rjæber	4'''
—	—	første Par Rjæbefødder	5 $\frac{1}{2}$ '''
—	—	andet Par Rjæbefødder	6'''
—	—	de yderste Rjæbefødder	1''
—	—	Rjæbefødders andet Led	5'''
—	—	Rjæbefødders tredje Led	2 $\frac{1}{2}$ '''
—	—	Rjæbefødders fjerde Led	3 $\frac{3}{4}$ '''
—	—	Rjæbefødders Palpe	5'''
—	—	første Fodpar (naar Tømmelen udstrækkes)	13'''
—	—	Fodpars Arm	6'''
—	—	Fodpars Haandrod	1'''
—	—	Haand	4 $\frac{1}{4}$ '''
—	—	Klo	1 $\frac{3}{4}$ '''
—	—	andet Fodpar	13 $\frac{1}{2}$ '''
—	—	Fodpars tredje Led	3'''
—	—	Fodpars fjerde Led	4'''
—	—	Fodpars Haandrod	3 $\frac{1}{2}$ '''
—	—	Fodpars Haand	2'''
—	—	tredie Fodpar	14'''
—	—	Fodpars fjerde Led	3 $\frac{1}{4}$ '''
—	—	Fodpars femte Led	4 $\frac{1}{2}$ '''
—	—	Fodpars sjette Led	2'''
—	—	Fodpars syvende Led	$\frac{3}{4}$ '''
—	—	fjerde Fodpar	13 $\frac{1}{2}$ '''
—	—	Fodpars fjerde Led	3 $\frac{1}{2}$ '''

nordische Krangonarter.

Crangon Boreas Ph.		Crangon septemcarinatus Sab.		Crangon nanus Kr.		Crangon vulgaris. Fabr.	
♀	♂	♀	♂	♀	♂	♀	♂
3 ⁷ / ₂ "	2 ¹ / ₂ "	3"	2"	7 ¹ / ₂ "	7 ¹ / ₂ "	25 ¹ / ₂ "	13 ¹ / ₂ "
1"	8"	10"	6 ¹ / ₂ "	2"	1 ⁹ / ₁₀ "	6 ¹ / ₂ "	
11 ¹ / ₂ "	6"	7 ¹ / ₂ "	4 ¹ / ₂ "	1 ¹ / ₂ "	1 ¹ / ₂ "	5"	
2 ¹ / ₂ "	1 ³ / ₄ "	1 ¹ / ₄ "	1"	1 ³ / ₄ "	1 ³ / ₄ "		7 ¹ / ₁₀ "
7 ¹ / ₂ "	8"	7 ¹ / ₄ "	9 ¹ / ₂ "	1 ¹ / ₂ "	2"	6 ¹ / ₁₀ "	3 ¹ / ₁₀ "
4"	3"	3 ¹ / ₄ "	2 ¹ / ₂ "			2 ³ / ₁₀ "	1 ¹ / ₂ "
2 ³ / ₄ "	1 ⁷ / ₁₀ "	2"	1 ¹ / ₂ "			1 ¹ / ₂ "	1 ⁹ / ₁₀ "
1"	1 ¹ / ₂ "		1 ¹ / ₂ "				1 ³ / ₁₀ "
							1 ³ / ₁₀ "
3 ⁴ / ₁₀ "	3 ¹ / ₁₀ "	4 ¹ / ₁₀ "	7 ¹ / ₁₀ "	1 ¹ / ₁₀ "		3 ¹ / ₁₀ "	1 ¹ / ₁₀ "
3 ¹ / ₁₀ "	5 ¹ / ₁₀ "	3 ¹ / ₁₀ "	4 ¹ / ₁₀ "	4 ¹ / ₁₀ "	1 ¹ / ₁₀ "	2 ¹ / ₁₀ "	1 ¹ / ₁₀ "
1 ¹ / ₁₀ "	1 ¹ / ₁₀ "	1 ¹ / ₁₀ "	4 ¹ / ₁₀ "	1 ³ / ₁₀ "	1 ³ / ₁₀ "	1 ¹ / ₁₀ "	1 ⁷ / ₁₀ "
6 ¹ / ₂ "	4 ¹ / ₄ "	3 ¹ / ₂ "	2 ¹ / ₂ "	1 ¹ / ₁₀ "	1 ¹ / ₁₀ "	3 ¹ / ₂ "	1 ¹ / ₁₀ "
4 ¹ / ₁₀ "	3 ¹ / ₁₀ "	2"	1 ¹ / ₁₀ "			2"	1 ¹ / ₁₀ "
15 ¹ / ₁₀ "	17 ¹ / ₁₀ "	18 ¹ / ₁₀ "	16 ¹ / ₁₀ "	5 ¹ / ₁₀ "	7 ¹ / ₁₀ "	17 ¹ / ₁₀ "	12 ¹ / ₁₀ "
6 ¹ / ₁₀ "	4 ¹ / ₁₀ "	5 ¹ / ₁₀ "	3 ³ / ₄ "	1 ¹ / ₁₀ "	1 ¹ / ₁₀ "	4 ¹ / ₁₀ "	2 ¹ / ₁₀ "
4 ¹ / ₁₀ "	1 ¹ / ₁₀ "	1 ¹ / ₁₀ "	1 ¹ / ₂ "	2 ¹ / ₁₀ "	1 ¹ / ₁₀ "	1 ¹ / ₂ "	4 ¹ / ₁₀ "
1 ¹ / ₂ "	1 ¹ / ₅ "	1 ¹ / ₅ "	1 ¹ / ₁₀ "	2 ¹ / ₁₀ "	2 ¹ / ₁₀ "	1 ¹ / ₁₀ "	1 ¹ / ₁₀ "
1 ¹ / ₅ "	1 ¹ / ₁₀ "	1 ¹ / ₅ "	1 ¹ / ₁₀ "	7 ¹ / ₁₀ "	7 ¹ / ₁₀ "	1 ¹ / ₁₀ "	1 ¹ / ₁₀ "
2 ¹ / ₁₀ "	1 ¹ / ₂ "	1 ¹ / ₄ "	1 ¹ / ₁₀ "	2 ¹ / ₁₀ "	2 ¹ / ₁₀ "	1 ¹ / ₁₀ "	1 ¹ / ₁₀ "
3 ¹ / ₁₀ "	1 ¹ / ₂ "	1 ¹ / ₂ "	1 ¹ / ₁₀ "	3 ¹ / ₁₀ "	3 ¹ / ₁₀ "	1 ¹ / ₁₀ "	1 ¹ / ₁₀ "
6 ¹ / ₂ "	3 ¹ / ₂ "	3 ¹ / ₂ "	2 ¹ / ₁₀ "	1 ⁷ / ₁₀ "	1 ⁷ / ₁₀ "	2 ¹ / ₁₀ "	
6 ¹ / ₁₀ "	3 ³ / ₄ "	4 ¹ / ₂ "	3 ¹ / ₁₀ "	1 ⁹ / ₁₀ "	1 ⁹ / ₁₀ "	3 ¹ / ₁₀ "	
6 ¹ / ₂ "	4 ¹ / ₁₀ "	5 ¹ / ₁₀ "	3 ¹ / ₂ "	1 ¹ / ₁₀ "	1 ¹ / ₁₀ "	3 ¹ / ₂ "	
13 ¹ / ₂ "	9 ¹ / ₂ "	9 ¹ / ₁₀ "	6 ¹ / ₂ "	2 ¹ / ₁₀ "	2 ¹ / ₁₀ "	6 ¹ / ₂ "	
5 ¹ / ₁₀ "	4 ¹ / ₁₀ "	3 ¹ / ₂ "	2 ¹ / ₁₀ "	4 ¹ / ₁₀ "	4 ¹ / ₁₀ "	3 ¹ / ₁₀ "	
2 ³ / ₄ "	2 ¹ / ₁₀ "	2 ¹ / ₁₀ "	1 ¹ / ₂ "			1 ¹ / ₂ "	
4 ¹ / ₄ "	3 ¹ / ₁₀ "	2 ² / ₁₀ "	2 ¹ / ₁₀ "	1 ¹ / ₁₀ "	1 ¹ / ₁₀ "	1 ¹ / ₂ "	
5 ¹ / ₁₀ "	3 ¹ / ₁₀ "	3 ¹ / ₂ "	2 ¹ / ₂ "	1 ¹ / ₁₀ "	1 ¹ / ₁₀ "	3 ¹ / ₁₀ "	
17 ¹ / ₁₀ "	11 ¹ / ₂ "	13 ¹ / ₁₀ "	9 ¹ / ₁₀ "	2 ¹ / ₁₀ "	2 ¹ / ₁₀ "	8 ¹ / ₁₀ "	
8 ¹ / ₂ "	6 ¹ / ₁₀ "	6 ¹ / ₁₀ "	4 ¹ / ₁₀ "	1 ¹ / ₄ "	1 ¹ / ₁₀ "	4 ¹ / ₁₀ "	
1 ¹ / ₁₀ "	1 ¹ / ₁₀ "	1 ¹ / ₁₀ "	1 ¹ / ₂ "	3 ¹ / ₁₀ "	3 ¹ / ₁₀ "	1 ¹ / ₂ "	
5 ¹ / ₄ "	4 ¹ / ₁₀ "	4 ¹ / ₂ "	3 ¹ / ₄ "	2 ¹ / ₁₀ "	2 ¹ / ₁₀ "	2 ¹ / ₁₀ "	
2 ³ / ₄ "	2 ¹ / ₁₀ "	2 ¹ / ₁₀ "	1 ¹ / ₂ "			1 ¹ / ₁₀ "	
17 ¹ / ₁₀ "	10 ¹ / ₂ "	4 ¹ / ₂ "	3 ¹ / ₁₀ "	1 ¹ / ₁₀ "	1 ¹ / ₂ "	7 ¹ / ₂ "	
3 ¹ / ₄ "	2 ¹ / ₁₀ "	1 ¹ / ₁₀ "	7 ¹ / ₁₀ "			1 ¹ / ₁₀ "	
4 ¹ / ₁₀ "	3 ¹ / ₁₀ "	1 ² / ₅ "	1 ¹ / ₁₀ "			1 ⁹ / ₁₀ "	
4 ¹ / ₁₀ "	3 ¹ / ₁₀ "	1 ⁷ / ₁₀ "	1 ¹ / ₁₀ "			2 ¹ / ₁₀ "	
2 ¹ / ₁₀ "	1 ¹ / ₁₀ "	1 ⁴ / ₁₀ "	1 ¹ / ₁₀ "			1 ¹ / ₁₀ "	
17 ¹ / ₁₀ "	12 ¹ / ₁₀ "	1 ³ / ₁₀ "	8 ¹ / ₁₀ "	2 ¹ / ₁₀ "	2 ¹ / ₁₀ "	8 ¹ / ₄ "	
3 ¹ / ₂ "	2 ¹ / ₁₀ "	3 ¹ / ₁₀ "	2 ¹ / ₁₀ "			1 ¹ / ₁₀ "	
5 ¹ / ₁₀ "	3 ¹ / ₁₀ "	3 ¹ / ₂ "	2 ¹ / ₁₀ "			2 ¹ / ₁₀ "	
2 ¹ / ₁₀ "	1 ¹ / ₁₀ "	2 ¹ / ₁₀ "	1 ¹ / ₁₀ "			1 ¹ / ₁₀ "	
1 ¹ / ₁₀ "		3 ¹ / ₄ "				1 ¹ / ₁₀ "	
16 ¹ / ₁₀ "	11 ¹ / ₂ "	13 ¹ / ₁₀ "	8 ¹ / ₁₀ "	3 ¹ / ₁₀ "	3 ¹ / ₁₀ "	8 ¹ / ₁₀ "	
4 ¹ / ₁₀ "	3 ¹ / ₁₀ "	3 ¹ / ₄ "	2 ¹ / ₄ "	4 ¹ / ₁₀ "	4 ¹ / ₁₀ "	2 ¹ / ₁₀ "	

		Argis lar. Ow.
		♂
Længden af fjerde Fodpars femte Led.....		2 $\frac{1}{2}$ '''.....
— — — Fodpars sjette Led.....		2 $\frac{1}{2}$ '''.....
— — — Fodpars syvende Led.....		1 $\frac{2}{3}$ '''.....
— — femte Fodpar.....		10 $\frac{1}{2}$ '''.....
— — — Fodpars fjerde Led.....		2 $\frac{1}{4}$ '''.....
— — — Fodpars femte Led.....		2'''.....
— — — Fodpars sjette Led.....		2 $\frac{1}{4}$ '''.....
— — — Fodpars syvende Led.....		1 $\frac{1}{2}$ '''.....
— — første Bugring *).....		1 $\frac{3}{4}$ '''.....
— — anden Bugring.....		3'''.....
— — tredje Bugring.....		3 $\frac{1}{2}$ '''.....
— — fjerde Bugring.....		2 $\frac{3}{4}$ '''.....
— — femte Bugring.....		3'''.....
— — sjette Bugring.....		4 $\frac{1}{2}$ '''.....
— — mellemste Halevedhæng.....		7'''.....
— — første Par Bugfødder.....		8'''.....
— — første Par Bugfødders toleddede Grunddeel.....	
— — første Par Bugfødders indre Svømmeplade.....	
— — første Par Bugfødders ydre Svømmeplade.....	

Explicatio figurarum.

Tab. IV. fig. 1—14. *Crangon Boreas* Phipps.

Fig. 1. Antenna interior; a. b. c. d. pedunculus; a. articulus primus; c. art. secundus; d. art. tertius; b. appendix foliacea; e. flagellum interius; f. flagellum exterius. Fig. 1* Apex flagelli exterioris infra. Fig. 1** Seta plumosa flagelli interioris.

— 2. Mandibula.

— 3. Maxilla anterior; a. basis; b. pars maxillaris; c. palpus; d. flagellum.

— 4. Maxilla posterioris paris; a. rudimentum partis maxillaris; b. palpus; c. flagellum.

*) Hvad første Bugring angaaer, da er hos *Argis* lar ikke den foranliggende Dækkeplade maalt med, hvilket derimod hos *Cr. Boreas*, *Sab. septemcarinata* o. s. v. er Tilfældet. Ringene ere iøvrigt maalte, i det Bagkroppen udstræktes i lige Linie.

Crangon Boreas.		Crangon septemcarinatus Sab.		Crangon nanus Kr.		Crangon vulgaris. Fabr.	
♀	♂	♀	♂	♀	♂	♀	♂
2 ¹ / ₂ '''	1 ¹ / ₂ '''	2'''	1 ¹ / ₂ '''	9 ¹ / ₂ '''	9 ¹ / ₂ '''	1 ¹ / ₂ '''	
3 ¹ / ₂ '''	3'''	2 ¹ / ₂ '''	2'''	10 ¹ / ₂ '''	10 ¹ / ₂ '''	1 ¹ / ₂ '''	
2 ¹ / ₂ '''	2'''	1 ¹ / ₂ '''	1 ¹ / ₂ '''	11 ¹ / ₂ '''	11 ¹ / ₂ '''	1 ¹ / ₂ '''	
15'''	11 ¹ / ₂ '''	12 ¹ / ₂ '''	8'''	3 ¹ / ₂ '''	3 ¹ / ₂ '''	8'''	
3 ¹ / ₂ '''	3'''	3'''	2'''	7 ¹ / ₂ '''	7 ¹ / ₂ '''	2'''	
2 ¹ / ₂ '''	1 ¹ / ₂ '''	2 ¹ / ₂ '''	1 ¹ / ₂ '''	1 ¹ / ₂ '''	1 ¹ / ₂ '''	1 ¹ / ₂ '''	
3 ¹ / ₂ '''	3'''	2 ¹ / ₂ '''	2'''	1 ¹ / ₂ '''	1 ¹ / ₂ '''	1 ¹ / ₂ '''	
2 ¹ / ₂ '''	2'''	2 ¹ / ₂ '''	1 ¹ / ₂ '''	1 ¹ / ₂ '''	1 ¹ / ₂ '''	1 ¹ / ₂ '''	
3 ¹ / ₂ '''	2'''	2 ¹ / ₂ '''	1 ¹ / ₂ '''	1 ¹ / ₂ '''	1 ¹ / ₂ '''	2'''	
3 ¹ / ₂ '''	1 ¹ / ₂ '''	2 ¹ / ₂ '''	1 ¹ / ₂ '''	1 ¹ / ₂ '''	1 ¹ / ₂ '''	2'''	
5'''	2'''	4'''	2'''	7 ¹ / ₂ '''	7 ¹ / ₂ '''	3'''	
3 ¹ / ₂ '''	2'''	2 ¹ / ₂ '''	1 ¹ / ₂ '''	1 ¹ / ₂ '''	1 ¹ / ₂ '''	1 ¹ / ₂ '''	
3 ¹ / ₂ '''	2'''	2 ¹ / ₂ '''	1 ¹ / ₂ '''	1 ¹ / ₂ '''	1 ¹ / ₂ '''	2'''	
4 ³ / ₂ '''	3'''	5'''	3'''	1 ¹ / ₂ '''	1 ¹ / ₂ '''	3'''	
8'''	5'''	7'''	5'''	1 ¹ / ₂ '''	1 ¹ / ₂ '''	4'''	
11'''	5'''	7'''	4 ¹ / ₂ '''	1 ¹ / ₂ '''	1 ¹ / ₂ '''	6'''	3'''
5'''	2'''	3'''	2 ¹ / ₂ '''	1 ¹ / ₂ '''	1 ¹ / ₂ '''	2'''	1'''
6'''	3'''	4'''	2 ¹ / ₂ '''	1 ¹ / ₂ '''	1 ¹ / ₂ '''	4'''	2'''
3'''	1'''	2 ¹ / ₂ '''	1 ¹ / ₂ '''	2 ¹ / ₂ '''	2 ¹ / ₂ '''	2 ¹ / ₂ '''	2 ¹ / ₂ '''

Fig. 5. Pes maxillaris primus.

— 6. Pes maxillaris secundus.

— 7. Pars basalis pedis maxillaris tertii; a. flagellum rudimentare?

— 8. Labrum superius (a) et inferius (b) cum parte maxillæ anterioris (c).

— 9. Pes secundi paris; a. rudimentum flagelli? Fig. 9*. Pars manus hujus pedis magnitudine aucta.

— 10. Pes quarti paris.

— 11. Pes abdominalis primi paris (feminæ); a. pars basalis; b. lamina natatoria exterior; c. lamina natatoria interior. Fig. 11*. Pes abdominalis primi paris (maris). Fig. 11**. Pes abdominalis primi paris (feminæ junioris). Literæ idem significant in duabus ultimis figuris ac in figura 11.

— 12. Pes abdominalis secundi paris (feminæ); a. pars basalis; b. lamina natatoria exterior; cd. lamina natatoria interior biarticulata. Fig. 12*. Pars pedis abdomin. sec. paris (maris); cd. lamina natatoria interior.

— 13. Scutum dorsale supra visum.

Fig. 14. Rostrum frontale a latere. Fig. 14*. Rostrum frontale a parte anteriori exhibitum.

Tab. IV. fig. 15—28. *Crangon nanus* Kr.

Fig. 15. Scutum dorsale supra visum.

— 16. Antenna interior; a. pedunculus; b. appendix foliacea; c. flagellum interius; d. flagellum exterius.

— 17. Appendix foliacea antennæ exterioris.

— 18. Apex mandibulæ.

— 19. Seta serrata flagelli maxillæ prioris.

— 20. Maxilla posterioris paris; a. rudimentum partis maxillaris; b. palpus rudimentaris; c. flagellum.

— 21. Pes maxillaris tertii paris; a. pars basalis; b. articulus primus cum palpo (g); c. articulus secundus; d. articulus tertius; e. articulus quartus; f. articulus quintus rudimentaris. Fig. 21*. Articulus rudimentaris auctior.

— 22. Pes primi paris; Fig. 22*. Aculeus serratus basis manus.

— 23. Pes secundi paris. Fig. 23*. Apices digitorum magis aucti.

— 24. Apex tertii pedum paris.

— 25. Pes quarti paris.

— 26 A. Pes abdominalis primi paris feminæ; a. pars basalis; b. lamina natatoria exterior; c. lamina natatoria interior. Fig. 26 B. Pes abdom. primi paris maris (literæ idem significant ac in Fig. 26 A).

— 27. Pars pedis abdominalis secundi paris (maris).

— 28. Appendix caudalis (a) cum pede abdominali sexti paris (bc). Fig. 28*. Apex appendicis caudalis, magnitudine multo auctior.

Tab. IV. fig. 29—33. *Crangon vulgaris* Fabr.

Fig. 29. Appendix foliacea antennæ interioris.

— 30. Apex mandibulæ.

— 31. Manus pedis secundi paris.

— 32. Lamina natatoria interior primi pedis abdominalis (maris).

— 33. Appendix caudalis (vel annulus abdominalis septimus).

Tab. IV. fig. 34—40 & Tab. V. fig. 41—44. *Sabinea septemcarinata* Sab.

Fig. 34. Apex mandibulæ.

— 35. Maxilla anterior; a' pars maxillaris; b' palpus; c' flagellum.

- Fig. 36. Flagellum pedis maxillaris primi.
- 37. Pes maxillaris secundi paris; a' pars maxillaris b' palpus; c' flagellum; d' branchia rudimentaris. Fig. 37*. Branchia rudimentaris supra exhibita. Fig. 37**. Ovum animalis parasitici, in setis partis maxillaris fixum. Fig. 37***. Seta partis maxillaris.
- 38. Pes maxillaris tertii paris.
- 39. Pes abdominalis sexti paris; a. basis; b lamina natatoria interior; c. lamina natat. exterior.
- 40. Margo posterior appendicis caudalis cum aculeis.
- 41. Pes secundi paris. Fig. 41*. Seta serrata articuli septimi.
- 42. Pes tertii paris.
- 43 A. Pes abdominalis primi paris feminæ. Fig. 43 B. Pes abdominalis primi paris maris. Fig. 43 B*. Apex laminæ natatoriæ interioris apud marem cum appendice cincinnigera.
- 44 A. Pes abdominalis secundi paris feminæ; a b. basis; c. lamina natatoria exterior; d e. lamina natatoria interior biarticulata cum appendice lineari (f). Fig. 44, A f*. Appendix linearis magnitudine auctior. Fig. 44 x. Cincinnuli nonnulli multo auctiores. Fig. 44 B. Pes abdominalis secundi paris maris; a b. basis; c. lamina natat. exterior; d e. lamina interior; f. appendix clavata; g appendix ovalis. Fig. 44 B f*. Apex appendicis clavatæ cum aculeis.

Tab. V. fig. 45—62. *Argis lar* Owen.

- Fig. 45. *Argis lar*, magnitudine naturali a latere.
- 46. Pars marginis anterioris scuti dorsalis, magnitudine aliquantum auctior; a. aculeus frontalis; b b. incisuræ frontales; c c. aculei frontis laterales.
- 47. Oculi supra exhibiti.
- 48. Antenna interior; a b c. pedunculus; a*. appendix pedunculi foliacea; d. flagellum interius; e. flagellum exterius. Fig. 48 e'. Flagellum exterius magnitudine auctum. Fig. 48 x Seta flagelli articulata.
- 49. Appendix antennæ exterioris foliacea.
- 50. Mandibula. Fig. 50'. Apex mandibulæ magnitudine aucta.
- 51. Maxilla prioris paris; a. pars maxillaris; b. palpus; c. flagellum.

- Fig. 52.** Maxilla posterioris paris; a. rudimentum partis maxillaris; b. palpus; c. flagellum.
- 53. Pes maxillaris primus; a. pars maxillaris; b. palpus; c. flagellum.
- 54. Pes maxillaris secundus. Literæ idem ac in figura antecedente indicant.
- 55. Pes maxillaris tertius. Fig. 55'. Hamus basalis pedis max. tertii. Fig. 55". Palpus magnitudine auctior.
- 56. Pes primi paris.
- 57. Pars pedis secundi paris. Fig. 57'. Digiti hujus pedis magnitudine auctiores. Fig. 57". Pars basalis hujus pedis.
- 58. Pes tertii paris.
- 59. Pes quarti paris. Fig. 59'. Apex articuli hujus pedis ultimi.
- 60. Articulus ultimus quinti pedis.
- 61 A. Pes abdominalis primi paris feminæ. Fig. 61 B. Pes abdominalis secundi paris feminæ.
- 62. Annulus abdominalis quintus (a) sextusque (b) cum appendice caudali (c) pedibusque abdominalibus sexti paris (d e f).

